

בעזרת השם יתברך

גליון

באור החיים

פרשת האזינו - שובח - יום הקדוש תשפ"ז
גליון תתצ"ח

יצא לאור ע"י

ע"י הרה"ח ר' יודא ארי' שווארץ הי"ו
לע"נ אמו האשה החשובה מרת חוה מרים ב"ר מרדכי ע"ה
יארצייט ביום הקדוש הבעל"ט

הגליון
כתנודב

הרה"ח ר' משה שמואל ראטטענשטיין הי"ו
לע"נ אביו הרה"ח ר' דוד מנשה ב"ר שמואל ע"ה
יארצייט ביום ט' תשרי הבעל"ט

פרנס פעולות
האיחוד
לחודש תשרי

נא שלא לקרותו בשעת התפלה וקריאת התורה

קולו בקודש מרביה'ק ז"ע | דברות
ושיחות קודש מרבינו שליט"א | דרשות
| שיעורים | חבורות | מעמדים | מאורעות
| מודעות | שמחות | אינטערוויוס |
מזן הנפש | עזר לתושבים | מעמבער
אפטיילונג | ואטער | אתאקדש | קהילות
ומוסדות | פרנסה ביחד | ועוד

על 'קול איחוד' לשבוע הבעל"ט

הרה"ח ר' משה חיים
בערקאוויטש הי"ו

זכות השיעורי תורה דרבים יעמוד לו ולזרעו להתברך
בכל הברכות הכתובה בתורה עד עולם אמן

פילצאליגע פראיעקטן צו פאראייניגן און סערווירן אנשי שלומינו

גליון באור החיים | להתאחד בחורי טאהש | קול
איחוד טאהש | חברה ש"ס | מתאחדת בלעטל |
טעלעפאון ביכל | פרנסה ביחד | ולויים בדוכנם

די לעצטע געלעגנהייט אריינצושיקן בריוון,
מודעות, און מזל טוב'ס פארן גליון, איז:

מיטוואך 12:00 מיטאג

לוח הלימודים

עבודת

סדר הלימודים

במסגרת החבורות שע"י קהילתינו הק'

= פרשת ששח"ב סוכות =

[illegible]

בחגיגה הבאה ביום א' נח
חבורת ז' עמודים - לא. - מז.
חבורת ה' עמודים - מב. - נ:

התעריכים שיעזרו לייצר הזדהות, שואל ומשיב, וזו אינה צו טרעפן א חברותא
דעם קול איזוד טאדש
514-500-8674 • 718-451-8674
בין 4-1 שבת עד שבת

יומא
דהילולא

◆◆ זכר צדיקים לברכה ◆◆

ה'תש"ו	הרה"ק רבי נפתלי הירצקא בן רבי יעקב פריד ז"ע - מראצפערט	ה'תר"ח
ה'תשנ"ו	הרה"ק רבי אברהם (המלאך) בן רבי דוב בער (מזמערדיטש) ז"ע	ה'תקל"ז
ה'תשס"ו	הרה"ק רבי שלום שכנא בן רבי אברהם ז"ע - מפראנהייטש	ה'תקס"ג
ה'תשס"ח	הרה"ק רבי ישראל בן רבי שבי ז"ע - מקאנאניץ - עבודת ישראל	ה'תקנ"ה

♦ ♦ זכר חסידים לברכה ♦ ♦

י' ט' תשרי	הרב החסיד ר' דוד מנשה בן ר' שמואל ע"ה ראטענענשטיין	תשס"ו	ביה"ח בשיכון סקווירא
י' תשרי	הרה"ג ר' שמעי' בן ר' חיים ברוך ז"ל שווארץ אב"ד סאטמאר-מאנעטראל	תשמ"ב	ביה"ח בקריית יואל
י"א תשרי	הרב החסיד ר' מרדכי בן ר' אברהם צבי ע"ה בערגער	תשס"ז	ביה"ח דקרויטע הקדושה
י"א תשרי	הרב החסיד ר' נתן נטע בן שמשון ע"ה פויגל	תשפ"א	ביה"ח בקריית יואל
י"ב תשרי	הרב החסיד ר' אלימלך בן ר' חיים קליין ע"ה קליין מבע"ק ועמד במסירי לימין קדושו של ובריה"ק ז"ע קרוב לשושנים ענה	תש"ס	ביה"ח דקרויטע הקדושה
י"ב תשרי	הרב החסיד ר' אברהם יקותיאל בן ר' מאיר הלוי ע"ה יערימאש		
י"ב תשרי	הרה"צ רבי מאיר נפתלי צבי בן רבי יצחק אייזיק סג"ל זצ"ל לאווי נבד רבנו הסב"ק ז"ע	תשס"ז	ביה"ח בנתני

תהא נשמתם צורה בצורה חיים

דבר האיחוד

והכהנים והעם העומדים בעזרה

‘אֲנֵנִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאָרוּג, כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תַעֲרֹג, נִפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּצֵל יְדִידָה, לְדַעַת כָּל רֵז סוּדִידָה, מִדֵּי דְבָרִי בְּכַבּוּדָּה, הוֹמָה לְבִי אֶל דוֹדִידָה’.

דער הויכפונקט פון דעם גרויסן און הייליגן טאג - יום הכיפורים הבא עלינו לטובה - איז די עבודה פונעם כהן גדול אינעם בית המקדש, לפני ולפנים אינעם קודש הקדשים. צוליב דעם קלאפט אונזער הארץ מיט א שטארקע בענקשאפט ווען מיר דערמאנען זיך וואס ס'איז אלס געווען, דעמאלטס ווען דער בית המקדש איז נאך געשטאנען אויף זיין ארט, און ווי הערליך עס איז געווען די מראה פונעם כהן גדול ביי זיין הייליגע עבודה; ספעציעל דאס וואס ער האט אויפגעטוהן אויבן אין די עולמות העליונים, ווי ער האט ממתיק געווען אלע דינים, און זיי איבערגעדרייט צו רחמים וחסדים.

יעצט, ווען מיר קומען אן צו די "סדר העבודה" ביים דאווענען מוסף, ווערט אונזער גאנצע אינערליכע וועזן אויפגעטרייסלט, און מיר דאווענען אונזערע תפילות אלס "ונשלמה פרים שפתינו" אנשטאט די קרבנות. אין אונזערע מחשבות פרובירן אונז זיך פארצושטעלן די ליכטיגע צייטן ווען דער בית המקדש איז נאך געשטאנען, און דער כהן גדול האט געפראוועט די הייליגע עבודה.

ארויס פון די גשמיות'דיגע וועלט, טוט זיך אונזער נפש פאראייניגן מיטן כהן גדול ווען ער גייט אריין אינעם קודש הקדשים; ער טוט אויס די גשמיות'דיגע קליידער און טוט אן רוחניות'דיגע מלבושים, זיין פנים לייכט מיט א פייער'דיגן גלאנץ וואס ברענט ווי פאקלעך, פונקט אין יענע מינוט ווען דער אייבערשטער אליין, כביכול בכבודו ובעצמו, פאראייניגט זיך מיט אים אינעם קודש הקדשים. ער נעמט מיט אלע אונזערע נשמות ביז גאנץ אינעווייניג אין דעם הייליגסטן ארט, זיך דארט משתחוה צו זיין פארן באשעפער, זיך אינגאנצן מבטל צו זיין פאר אים, גערייניגט צו ווערן דורך אים, און זיך מדבק צו זיין אין אים מיט אן אייביגן קשר וואס וועט קיינמאל נישט איבערגעריסן ווערן.

ס'איז טאקע אמת אז די בענקשאפטן זענען גאר שטארק, און דאס הארץ צעגייט זיך נאך די אמאליגע צייטן. אבער אפילו היינט, אין דעם ביטערן גלות, האט אונז דער באשעפער נישט פארלאזט, און ער האט געגעבן כוחות פאר די הייליגע צדיקים מייחד צו זיין זיין נאמען, און אפצורעכטן די עבוד"ת עבוד"ה אין דעם הייליגן און מורא'דיגן טאג, זיך צו מטהר און מקדש זיין, און אנצוקניפן דעם שורש הנשמה פון כלל ישראל צו אונזער טאטע אין הימל.

פונקט ווי יעדע אידיש הארץ

בענקט און האפט אויף די צייט ווען דער בית המקדש איז געשטאנען, אזוי אויך פילן מיר - אנשי שלומינו תלמידי וחסידי טאהש - אן אומאויפהערליכע בענקשאפט וואס וועקט זיך אויף ביי יעדע געלעגנהייט, ספעציעל אום די ימים נוראים און ימים טובים. די בענקשאפט צו די הייליגע עבודה פון אבינו רועינו כ"ק מרן רביה"ק זי"ע, וואס מיר האבן געהאט די זכ"ר זיך צו ווייזן בצלו הטהור און צו זען זיין עבודת הקודש. און ברוב רחמיו וחסדיו יתברך האבן מיר ווייטער די זכ"ר זיך מסתופף זיין בצל הקודש פון כ"ק מרן רבינו שליט"א.

אינעם הייליגן טאג יום כיפור איז דא א ספעציעלע חשיבות זיך צו געפינען אין די מחיצת הקודש פון א צדיק, אזוי ווי דער הייליגער תפארת שלמה זי"ע, ערקלערט אין זיינע ווערטער אין פרשת אחרי. ער ברענגט דאס נאך בשם זיין רבי'ן, דער הייליגער רבי ישעי' מ'פשעדבארז זי"ע, וזה לשונו הקדוש:

"ומאת עדת בני ישראל יקח וגו' (טז, ה). יש לרמוז בזה, על פי מה שאמרו בשם הרב הגאון אדמו"ר מו"ה רבי ישעיה מ'פשעדבארז זלה"ה, על מה שאומרים (תפילת מוסף ליום הכיפורים, סדר העבודה) 'והכהנים והעם העומדים בעזרה', פירוש, שהעם עמדו בעזרתו בתפילה ובתחנונים עבור הכהן גדול שיקובל עבודתו ברצון, כי האמנם הוא מובחר האנושי

המשך דבר האיחוד

מכלל ישראל, אף על פי כן לא היה בכוחו לגשת אל הקודש בלתי סעד ועזר מבני ישראל אשר נתנו בו כח. וזהו שאמרו (יומא יח, א) 'והכהן הגדול מאחיו' (ויקרא כא, י) - 'גדלהו משל אחיו', רצה לומר, גדולתו היתה מכח אחיו כלל ישראל המסייעים אותו. וכיוצא בזה שמענו אומרים בשם הרב הקדוש מורינו הרב מנחם מענדלי מ'פריסטוג זלה"ה (הרמ"מ מדינא זרע), מה שאמרו בגמרא (סוטה לה) 'הארון נושא את נושאי', רמז לצדיק הדור הוא נושא את נושאי, שהוא נושא את התלמידים הנלווים אליו כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף (דברים לב, יא), אך צריך להיות מקודם אתערוותא דלתתא מן התלמידים, על ידי זה נתרבה כח הרב להיות נושא את נושאי להגביהם למעלה לתקנם, דוגמת הארון שהיה נושא את הכהנים הנושאים אותו, כמו שנאמר (יהושע ה, יח) 'זוהיה כאשר נתקו כפות רגלי הכהנים' וגו'. וזה גם כן רמז כאן בפסוק הזה 'ומאת עדת בני ישראל יקח', [עדת] לשון עדים, גם לשון דעת, כי מכח הדעת של בני ישראל יקח הכהן גדול הכח בעבודתו אל הקודש פנימה".

אין אידיש:

"ומאת עדת בני ישראל יקח". מען קען דאס טייטשן און מרמז זיין לויט וואס עס ווערט געברענגט בשם הרב הגאון אדמו"ר מו"ה רבי ישעיה מפרשעדיבארו זלה"ה, אויף דעם וואס מיר זאגן אין די 'עבודה' ביי מוסף יום כיפור: "והכהנים והעם העומדים בעזרה". פשט איז, אז דער גאנצער עולם

איז דארט געשטאנען אים אונטער צו העלפן מיט תפילה און תחנונים, כדי זיין עבודה זאל אנגענומען ווערן ברצון. ווייל כאטש ער איז געווען דער אויסדערוועלסטער מענטש פון גאנץ כלל ישראל, האט ער פונדעסטוועגן נישט געקענט צוגיין צום קודש הקדשים, אן די הילף פון די אידישע קינדער, וואס זיי האבן אים געגעבן דעם כח דערצו.

דאס איז פשט אין דעם וואס די גמרא זאגט אין מסכת יומא: "והכהן הגדול מאחיו - גדלהו משל אחיו". דאס מיינט צו זאגן, אז זיין גאנצע גדולה קומט נאר פונעם כח פון זיינע ברידער, די גאנצע אידישע פאלק, וואס העלפן אים ארויס.

אזוי אויך האבן מיר געהערט בשם הרב הקדוש מורינו הרב מנחם מענדלי מ'דינא זלה"ה, איבער דעם וואס שטייט אין די גמרא: "ארון נושא את נושאי" - אז דער ארון טראגט די וואס טראגן אים. דאס איז א רמז אז דער צדיק הדור טראגט זיינע אלע תלמידים וואס זענען נאנט צו אים, "כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף". אבער, עס מוז קודם זיין אן אתערוותא דלתתא פון די תלמידים.

דורך דעם וואס די תלמידים האלטן זיך נאנט און זענען זיך מדבק צום צדיק, ווערט דער כח פונעם רבין גרעסער ער זאל קענען אויפהייבן און משלים זיין זיינע תלמידים. דאס איז ענליך צום ארון וואס האט געטראגן די כהנים וואס האבן אים געטראגן,

אזוויי ס'שטייט אין פסוק: "ויהי כעלות כפות רגלי הכהנים", און דאס ווערט אויך מרמז געווען אין דעם פסוק: "ומאת עדת בני ישראל יקח". דאס ווארט "עדת" איז א לשון פון "עדים", און אויך א לשון פון "דעת". ווייל פונעם כח פון די דעת פון אידישע קינדער, האט דער כהן גדול געהאט זיין כח פאר זיין עבודה אינעם קודש הקדשים. ע"כ.

אין דעם הייליגן ספר "עבודת ישראל" (יום כיפור), שרייבט דער הייליגער קאזניצער מגיד זי"ע ענליכע ווערטער. און דער קאזניצער מגיד איז טאקע געווען א בחינה פון "נאה דורש ונאה מקיים", ווען ער האט אליין אויסגעפירט דאס וואס ער האט געדרייט, מיט צוויי הונדערט און צוועלף יאר צוריק, אינמיטן דעם הייליגן טאג יום כיפור שנת תקע"ה, איז ער געשטאנען און זיך אינגאנצן איבערגעגעבן מיט א מסירות נפש בתפילה פארן באשעפער לטובת גאנץ כלל ישראל.

אזוי ווי דער הייליגער רבי זי"ע דערציילט אין עבודת עבודה (שיח"ק ח"ב): אין יענע צייטן האבן די צדיקי הדור, בראש פון די דריי רועי ישראל - דער הייליגער קאזניצער מגיד, דער הייליגער חוזה פון לובלין, און דער הייליגער רבי מענדל'ע מדינא זכותם יגן עלינו - אפגעמאכט ביי זיך אז מען גייט מרעיש עולם ומלואו זיין, און מען וועט נישט רוהן און נישט אפרוהן ביז השי"ת וועט אראפקוקן פון הימל, און ברענגן די גאולה שלימה.

המשך דבר האיחוד

דער קאזשניצ'ער מגיד איז בטבע געווען זייער א שוואכער מענטש, און רוב טעג פלעגט ער ליגן אין בעט צוליב זיינע שווערע חולשות. אבער ווען עס איז געקומען די צייט פון דאווענען, פלעגט ער ארויסשפרינגען פון בעט און זיך ארומגארטלען מיט כוחות ווי א גבור; יעדן טאג פלעגט ער דאווענען פארן עמוד מיט א געוואלדיגע שטארקייט און א פייערדיגע התלהבות.

עס איז געווען אין יאר תקע"ה, ווען זיין שוואכקייט איז געווארן זייער שטארק, ביז ער האט אויפגעהערט זיין מנהג צו דאווענען פארן עמוד. פונדעסטוועגן, ווען חודש אלול איז אנגעקומען, האט ער זיך מורא'דיג אנגעשטרענגט צו דאווענען פארן עמוד. און ערב יום כיפור, פינף טעג פאר זיין הסתלקות - וואס איז געווען ערב סוכות תקע"ה - נאך כל נדרי, ווען ער איז אנגעקומען צום פסוק "ויאמר ה' סלחתי כדברך", האט ער זיך אויסגעבעטן פארן אויבערשטן און געזאגט: "רבנו של עולם! עס איז גליי וידוע פאר דיר אז מיינע אלע יארן האב איך געדאווענט פארן עמוד פאר דיין קינדע, און דעם יאר, כאטש איך בין געווארן זייער שוואך, האב איך מיר דאך מוסר נפש געווען אין חודש אלול צו דאווענען פארן עמוד. און אז איך געב מיך איבער צו דאווענען גאנצע תפילות לכבוד דיין קינדע, בעט איך דיר, זאג כאטש די צוויי ווערטער: סלחתי כדברך!"

דער הייליגער מגיד האט דעמאלטס אויסגעגאסן זיין הארץ

פארן באשעפער און געזאגט: "רבנו של עולם! וואס פעלט נאך פונקטליך כדי די פולקאמע גאולה זאל שוין ענדליך אנקומען? אויב דו טענה'סט אז עס פעלט אויס צדיקים אין די וועלט, איז דאך דא אזא גרויסער צדיק ווי רבי מענדעלע מ'רימאנוב, וואס ער אליין איז גלייך צו גאר אסאך צדיקים פונעם דור. און אויב ס'פעלט די עבודה פון א כהן מיט די אורים ותומים, איז דאך דא דער הייליגער צדיק, דער לובלינער רבי, וואס ער שטאמט פון די לויים, און זיין עבודה איז פונקט ווי די עבודה פון די כהנים און לויים אינעם בית המקדש. און אויב ס'פעלט דער כח פון תשובה, נעם איך אויף זיך צו טון א תשובה שלימה פאר גאנץ כלל ישראל. ביטע, זאג שוין ארויס די ווערטער: 'סלחתי כדברך'."

אין יענע מינוטן, ווען דער הייליגער מגיד האט מתפלל געווען פארן אייבערשטן, האט דער הייליגער רבי פון לובלין דאס דערשפירט פון דערווייטנס אין זיין בית המדרש. ער האט געזאגט פאר זיינע חסידים אז דער הייליגער קאזשניצער מגיד שאקלט יעצט אויף די הימלען. אויך דער הייליגער רוזשינער זי"ע האט דאס מרגיש געווען, און ער האט דערציילט פאר זיינע תלמידים אז ער קען עדות זאגן אז דער הייליגער מגיד האט נישט ממשיך געווען צו דאווענען ביז ער האט געהערט, כביכול, פון מויל פונעם באשעפער אליין זאגן: "סלחתי כדברך."

און אזוי האבן אלע צדיקים

פון אלע דורות אריינגעלייגט געוואלדיגע כוחות אין דעם הייליגן טאג, מעורר צו זיין רחמי שמים פאר גאנץ כלל ישראל, סיי פאר די גאולה כללית און סיי פאר די גאולה פרטית.

דערפאר קומט אויס, אז אין דעם הייליגן טאג, ווען מיר אלע האבן די זכ"י צו זיין איינגעהילט אין די תפילות פון די צדיקים בשעת זיי פראווען די עבודת הקודש - פונקט ווי דער כהן גדול אין בית המקדש האט אן קיין שום ספק מעורר געווען רחמים פאר גאנץ כלל ישראל, און אזוי ווי דער כהן גדול האט געהאט א ספעציעלע תפילה פאר די שבט הכהונה - אזוי אויך טוט אונז רבינו שליט"א זיכער אינזין האבן מיט א ספעציעלע תפילה פאר די גאנצע עדה הקדושה, זיינע געטרייע חסידים וואס גייען אין די וועגן פון רבותינו הקדושים זי"ע.

און פונקט ווי די כהנים והעם העומדים בעזרה, זאלן מיר אויך זוכה זיין אז דער אייבערשטער זאל משפיע זיין אויף אונז א רוח ממרום - א רוח של טהרה און א רוח של קדושה - אינאיינעם מיט א גרויסן שפע פון אלעם גוטן. מיר זאלן אלע געבענטשט ווערן מיט א גמר חתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר, א שנת גאולה וישועה, א יאר וואס מיר וועלן שוין זוכה זיין מקבל צו זיין פני משיח צדקנו, און ארויפגיין פראווען די עבודה בבית מקדשינו ותפארתינו, אכ"ר.

בברכת גמר חתימה טובה.
הנהלת האיחוד

המחזור נתנדב ע"י מוה"ר אלימלך גראד ה"ץ (לאנדאן)
לרגל שמחת הולדת בנו למזל טוב
ובאותה זיה יסבירו השי"ת לרוות רב תענוג ונחת מכל יצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

באור פני מלך

פני עבודת עבודה על פרשת השבוע

האזינו

אפילו בפעולה קטנה יכולין להתקרב להשי"ת כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.

פירוש שבתון לבנו של בר ישראל
טמון חלק אלקי ממעל, שהיא הנקודה
הפנימית שבלב ישראל, לכן יעקב חבל
נחלתו, פי' שמטעם זה נמשלו ישראל
לחבל, כי כמו חבל קלוע יחד מכמה
חוטים נפרדים, וכאשר אווזים אפילו
רק בחוט הדק שבו, אפשר למשוך את
כל החבל, כמו כן "יעקב" חבל נחלתו,
שאף כאשר בר ישראל הוא בבחינת

ומקבל ההלואה מיד, ולעת עתה נחשב
כאילו המעות הם שלו, כן אפשר לאדם
להלוות לו מדה טובה, ולהתנהג בה
בדרך שאלה ימים ושנים רבים, ונחשב לו
שקנה אותה המדה, אף כאשר עדיין לא
זכה לקנותה.

(עבודת עבודה פתג"ק יגש)

יום הקדוש

קדושת יום הקדוש מרגישין כפי ההכנה

שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את נפשותיכם
(ויקרא טז לא).

קדושת יום הקדוש יורד על האדם לפי
ההכנה, כמו שכתבו בספרים הק' לענין
שבת שתלוי לפי הכנת האדם, כי השבת
היא מעין עולם הבא, וכמו בעולם הבא
כתיב וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה,
ואיתא בדברי חז"ל לעבדה במצות עשה
ולשמרה במצות לא תעשה, שלפי מה
שהאדם מקיים מצות עשה ושומר את
נפשו ממצות לא תעשה, כן זוכה לחלקו
בגן עדן לעולם הבא, כמו כן קדושת
השבת שהיא מעין עולם הבא, שורה
על האדם כפי מה שנוהר בששת ימי
המעשה בקיום מצות עשה ובשמירת
מצות לא תעשה, וכענין הזה כמו כן הוא
גם ביום הקדוש שנקרא (ויקרא טז לא) שבת
שבתון והוא גם כן בחינת עולם הבא,
כדאיתא בספרים הק' דלכך אסור אכילה
ושתיה, כי הוא בחינת עולם הבא שאין
בו לא אכילה ולא שתי, כמו כן בחינת
עולם הבא הזה, האדם זוכה לקבל כפי
מה שמכין נפשו טרם בוא היום, בקיום
מצות עשה ובשמירה ממצות לא תעשה,
לפי זה תשרה עליו קדושת היום.

(עבודת עבודה שיח"ק וילך שובה)

עקב, שהוא נמצא במצב שפל מאוד, וגם
נשמתו מבחינת עקבים, אבל אם יתפוס
אפילו רק בחוט דק וקטן, שהיא פעולה
קטנה שמתאמץ בה לעשות רצון הבורא,
מערור על ידי זה את חלק אלקי ממעל
שבו, שהוא חלק ה' עמו, ובוה לבד
יכול להלהיב כל קומת נפשו להתקרב
אליו יתברך, ועל זה רומז מה שאומרים
בתפילת מוסף לשבת, טועמיה חיים זכו,
פי' "טועמיה", אפילו כאשר האדם עושה
לשמו יתברך רק פעולה קטנה, כטעימא
בעלמא, בזה לבד "חיים זכו", יכול לזכות
לחיים אמיתיים, ולהתדבק אל חי החיים
ב"ה, כי אפילו בפעולה קטנה בלבד,
אפשר לעורר כח הנקודה הפנימית
שבלבו.

(עבודת עבודה דב"ק זאת
חנכה)

יכולין להתקרב אל השי"ת בדרך שאולה שאל אביך.

פירוש שאף כאשר
האדם עדיין לא זכה
להרגיש את זאת בלבו
לאהוב את השי"ת
ולהרגיש כי הוא אביך,
צריך להתנהג במדה זו
בדרך שאלה, ובמשך
הימים יזכה לקנות מדה
זו באמת, וזהו "שאל
אביך". ויש להביא ראיה
ממה שנהוג במדינתנו,
כי אף כאשר אין לאדם
נכסים, יש יכולת בידו
ללוות סכום כסף גדול,
על דעת לשלם במשך
שנים רבות אחר כך,

קהל אור החיים דטאהש

תחנת אור החיים
2500 Highway Ave, Kippur, Yotvata Boulevard 02-750 Tel Aviv 6100104000

סדרי וזמני יום הקדוש

אצל כ"ק מנחם אדמו"ר שליט"א

זמני חיים

ערב יום הקדוש: עולת 8:28 | מוקדש 9:08 | סקיעת 9:57
יום הקדוש: עולת 9:42 | מוקדש ערב יום 9:42
יום הקדוש: עולת 9:29 | מוקדש 9:09 | סקיעת 9:08

ערב יום הקדוש

סליחות: בשעה 6:00
מנחת: בחייל בוחמ"ד הגדול
מנחת ספרות: בחייל בוחמ"ד הגדול רבני 2
תפלת שחרית: בחייל בוחמ"ד הגדול
פז שחרית לאורחים חתומים בחור האכל לעולה בבני הישיבה 2
שולחן השחרית: בחייל בוחמ"ד הגדול
תפלת מנחה: בחייל בוחמ"ד הגדול
סקיעת המספיק לאורחים חתומים בחייל השני 2

יום הקדוש

הרשת כל נדרי: שעה וזמן אור וזמן חילוקין
אמירת כל ספר תהלים: בחייל בוחמ"ד הגדול
תפלת שחרית: בחייל בוחמ"ד הגדול
זיכור בערך 2:00
אירוסאטון בחייל ישיבת נדלה חקא אור ערבים והבילה
שולחן השחרית מוציאים: בחייל בוחמ"ד הגדול
סעודת המספיק לאורחים חתומים בחייל השני 2

האורחים חתומים מוזמנים לסעודת המספיק הראשונה עיוה"ק
וסעודת מוצאי יום אצל השליחים
בפרט נר חתומים בחייל המספיק
הנהלת הקהילה

המחזור נתנדב ע"י מו"ה יעקב אהרן הערשקאוויטש הי"ו (טאהרש)
לרגל שמחת הולדת בנו למזל טוב
ובאשת זה יסבחה השנית שיזכה לרווח רב תענוג ונחת מכל יצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

דער הייליגער רבי זאגט

ילקוט אמרים מכ"ק רביה'ק זי"ע מלקוט מספרי דבי רב - באדיש

דאס מוחל זיין און זיך מפייס זיין ערב יוה"כ דארף מען ממשיך זיין אויף א גאנץ יאר

ס'ווערט געברענגט אין שו"ע שכל אדם
יפייס את חבריו בערב יוה"כ. מ'קען מבאר
זיין דעם ענין לויט ווי די פסוק זאגט דרשו
ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב, חז"ל
דרש'נען אויף דעם דרשו ה' בהמצאו,
אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ, אבער
אויף די המשך הפסוק קראוהו בהיותו
קרוב דרש'נען גארנישט חז"ל. נאר קען
זיין אז די סיפא פונעם פסוק גייט ארויף
אויף א גאנץ יאר, דאס הייסט, אז אויב
א איד וועט זיין נאנט צום אייבערשטן
אין עשרת ימי תשובה, וועט ער אויך זיין
נאנט צום אייבערשטן א גאנץ יאר, ווייל
דורך די התקרבות צום אייבערשטן אין די
טעג, איז ער זוכה מרגיש צו זיין א קרבת
אלקים א גאנץ יאר.

אזוי אויך קען מען זאגן אויף דאס
וואס ס'שטייט אז מען דארף מפייס זיין
א חבר ערב יוה"כ, איז נישט שייך אז ער
זאל דאס טוען נאר ערב יוה"כ, נאר אין
דעם טאג זאל ער אנפאנגן זיך צו פירן
אזוי, און נאכדעם זאל ער ממשיך זיין א
גאנץ יאר זיך צו פירן אזוי, ווייל אין ערב
יוה"כ איז א מענטש זוכה צו אמת'דיגע
הרהורי תשובה, און ער איז מכיר מיט א
אמת'ע הכרה אז א מענטש קען נישט
נוגע זיין במה שמוכן לחבירו, און קיין
שום מענטש קען אים נישט שלעכטס

מעין דלעתיה, וואס דעמאלטס וועט מער
נישט זיין קיין שלשלת היצר בעולם.

דעריבער איז די טאג מורא'דיג מסוגל
צו מקרב זיין די בנין בית השלישי, און
אויף דעם דארף זיין די עיקר תפלה אין
דעם טאג, אז דורך די תשובה און דורך
טהרה וואס דער אייבערשטער איז אונז
מטהר, זאל מען זוכה זיין צו די תיקון
השלם.

אזוי ווי ביי די דור המדבה האט
דער אייבערשטער באפוילן די יודישע
קינדער צו בויען די משכן ממחרת יוה"כ,
ווייל וויבאלד דער אייבערשטער איז
נתרצה געווארן צו זיי און יום הכיפורים
ברצון שלם, און זיי האבן מקבל געווען
די לוחות שניות, און דורך דעם וואס
זיי האבן מקבל געווען אויף זיך די עול
התורה פון דאסניי, האבן זיי גורם געווען
צו מעורר זיין די רצון העליון צו בויען
פאר זיי א משכן פארן אייבערשטן.

אזוי אויך בכל שנה ושנה, ווען דער
אייבערשטער איז מרצה פאר יודישע
קינדער אין יוה"כ, ווערט נתעורר די רצון
העליון צו בויען פאר זיי די בנין ביהמ"ק
השלישי נאר דאס איז תלוי וויאזוי אונז
זעמיר מקבל אויף זיך די עול התורה.
ווייל אויב מען איז מקבל די תורה ברצון
אזוי ווי מען האט מקבל געווען די לוחות
שניות, איז מען פועל דורכדעם אז עס זאל
ארויסגיין בפועל די רצון העליון צו בויען
די ביהמ"ק השלישי במהרה דידן, אמן.

(שם)

טוען נאר אויב מען האט אויסגערופן
אזוי אין הימל, און אזוי וועט ער נישט
באשולדיגן זיין חבר אין קיין שום זאך
וואס ער האט אים געטוען, און אזוי וועט
ער אנקומען זיך איבערצובעטן מיט זיין
חבר און מעביר צו זיין יעדע שנאה
ותחרות פון זיין הארץ, און פון יעצט זאל
ער ממשיך זיין זיך צו פירן אויף דעם
וועג א גאנץ יאר, צו שטענדיג געדענקן
אז אלעס פירט זיך מיט השגחה פרטית,
און קיין שום מענטש איז נישט שולדיג
מיט וואס ער האט געטוען מיט אים,
ווייל דורך דרשו ה' בהמצאו אין עשרת
ימי תשובה, וועט ער זוכה זיין צו קראוהו
בהיותו קרוב א גאנץ יאר.

(עבר'ע פתגמ'ק ליוה"כ)

אין יוה"ק איז דא א מורא'דיגע התעוררות צו בויען דעם ביהמ"ק השלישי נאר דאס איז תלוי לויט וויאזוי אונז זענען מקבל די תורה מחדש

יוה"כ איז בבחינת "מקדש" און
בבחינת "שנה" און ס'איז מכוון קעגן די
מקום המקדש וואס איז בבחינת "עולם"
און דאס איז א טאג וואס איז שלימו
דכולא, און ס'איז נישט דא אין דעם
קיין שום אחוזה פאר די חיצונים, אזוי ווי
חז"ל זאגן שטן ביומא דכיפורי לית לי
רשותא לאסטוני, און ס'איז א בחינה פון

אבינו מלכנו זכרנו בזכרון
טוב, געב אונז א גוטע זכרון,
צו געדענקן דיין תורה.

(דב"ק ח"א ס"ז)

שביבי
אש

קורצע טרעפליכע טייטשן
מתורגמ'ע של כ"ק מרן
רבינו הקדוש זיעעב"י

ניצוצי קודש

חובן דברות קודש ששמענו מאת
כ"ק מרן רבינו שליט"א

דרשת כל נדרי יום הקדוש תשפ"ז לפ"ק

בלתי מוגה

האט דער אייבערשטער אליינס גערעדט צו אונז, פנים אל פנים דבר ה' עמכם. אבער נאכדעם איז געקומען די צייט, דער אייבערשטער האט געזאגט איך קען מער נישט רעדן אזוי אפען צו ענק, איך וויל בויען א ספעציעלע פלאץ, איך וועל בויען בית המקדש ווי דארט וועלן אונז אינאיינעם פארברענגן. דאס איז די לשון פון דביר המוצנע, די באהאלטענע ביהמ"ק.

ווען מען איז אריינגעקומען אין די הייליגע בית המקדש האט יעדע איד געשפירט דעם אייבערשטן, מען איז געווארן אויפגעוויבן, מען האט געשפירט מען איז די עם הנבחה, די סגולה מכל העמים, מען איז געווארן זייער נאנט צום אייבערשטן, טאמער מען האט חלילה געזינדיגט, איז געקומען יום הקדוש, ווען דער כהן גדול האט מקריב געווען די קרבנות, און מכפר געווען אויף אלע עבירות. ווען דער כהן גדול האט געזאגט די וידו, אנא ה' כפר נא, חטאו עו פשעו, האט ער אזוי שטארק ארויסגעברענגט די אהבה פונעם אייבערשטן צו אונז, עס האט געמאכט מען זאל זיך דערמאנען די אלע גוטע זאכן וואס דער אייבערשטער האט אונז געטון, אז מען האט זיך פארשעמט פון זיך אליינס אז מען האט געזינדיגט, מען איז געווארן אזוי אויפגעוויבן, אז מען האט זיך פאר'עקלט פון טון א עבירה. מען האט געהערט די קול פון די וידו פונעם כהן גדול ביז יריחו, און אזוי האט ער מחזיר בתשובה געווען אלע אידישע קינדער. פאר דעם האט אויסגעפעלט די כהן גדול אליינס זאל זאגן די וידו.

ליידער היינט האבן מיר שוין נישט קיין בית המקדש, מען איז פארטריבן געווארן אין גלות, האט מען אבער געהאט צדיקי אמת וואס האבן אונז מחזיר בתשובה געווען, וואס האבן אונז געוויזן די אהבה פונעם אייבערשטן צו אונז, מיר האבן געהאט רבינו הקדוש

נאכדעם דארף מען פארשטיין, פארוואס האט אויסגעפעלט די כהן גדול זאל מאכן די סמיכה און זאגן די וידו פאר גאנץ כלל ישראל, פארוואס האט נישט יעדער עס געקענט אליינס זאגן.

וועלן מיר מקדים זיין, ביי די הושענות ביי אום אני חומה, זאגט מען דארטן הושענא דביר המוצנע, וואס גייט ארויף אויפן בית המקדש וואס איז באהאלטן. ווערט געברענגט אין פסיקתא א משל, ס'געווען אמאל א מלך, וואס האט געהאט א טאכטער, וואס ער האט זייער ליב געהאט, ער האט אסאך געשמועסט מיט איה, און פארברענגט מיט איה, ווען ער האט איר געטראפן אין גאס האט ער זיך אפגעשטעלט שמועסן מיט איה. די טאכטער איז עלטער געווארן, האט ער איר געזאגט קוק אהער, עס פאסט מער נישט אז איך דער מלך זאל שמועסן מיט דיר אין גאס, איך וועל בויען א ספעציעלע חדר, א שיינע היכל, ווי דארט וועלן אונז אינאיינעם פארברענגן.

די נמשל איז, דער הייליגער באשעפער דער מלך מלכי המלכים האט אונז זייער ליב געהאט, אנגעהויבן אין מצרים, ווען אונז זענען נאך געווען א יונגע פאלק, האט דער אייבערשטער איבערגעגעהיפט אלע הייזער פון די אידן, און נאר געהרג'ט די בכורים פון די מצריים, ער האט ארויסגעוויזן די אהבה צו אונז ווען אלע פעלקער האבן דאס געזעהן, ער האט אונז ארויסגענומען פון מצרים מיט גרויס אהבה, מען איז אנגעקומען ביים ים סוף, ראותה שפחה על הים, מען האט געזען די גילו אלקות, יעדע איד האט געשפירט דעם אייבערשטן און געזאגט זה קלי ואנוהו, דער הייליגע באשעפער האט ארויסגעוויזן זיין אהבה צו אונז מיט די גרויסע נסים וואס ער האט געמאכט. שפעטער ביי מתן תורה,

אחינו בני ישראל, בנינו למקום, קינדער פונעם אייבערשטן, קינדער פון רבינו הקדוש ז"ע, מיר שטייען דא אין אזא הייליגע צייט, יום הקדוש ביינאכט, די הייליגסטע טאג פון יאה, מען גייט אי"ה מתפלל זיין צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אונז מוחל זיין אלע עבירות, כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם, לפני ה' תטהרו.

רבינו הקדוש ז"ע שטעלט זיך, וואס איז די דאפעלטע לשון, לפני ה' תטהרו, ער זאגט דאך שוין לטהר אתכם מכל חטאתיכם.

נאכדעם איז שווער, דער מהר"ל, איז געווען פון די גרעסטע פוסקים, און ער שרייבט אז א גאנץ לעבן איז אים שווער געווען א מוראדיגע קשיא. מארגן וועט מען בעז"ה זאגן די סדר העבודה, ווייסן מיר אז מען האט שוין ליידער נישט קיין בית המקדש, איז אבער ונשלמה פרים שפתינו, מיטן עס זאגן איז אזוי ווי מען איז עס מקריב. דארף מען אבער פארשטיין, פארוואס ביי די שעיר הפנימי, די קרבן חטאת לה', וואס קומט מכפר זיין אויף טומאת מקדש וקדשיו, טאמער איינער איז אריין בטומאה אין ביהמ"ק, וואס גייט שוין נישט אן היינטיגע צייטן, ווייל מען האט דאך שוין נישט קיין בית המקדש, איז מען זייער מאריך ביי די סדר העבודה, אבער די שעיר לעזעזאל, וואס קומט מכפר זיין אויף אלע עבירות, וואס דאס גייט נאך יא אן היינטיגע צייטן, מיר אלע דארפן דאך א כפרה אויף אונזערע עבירות, ביי דעם איז מען נישט מאריך. אזוי פרעגט דער מהר"ל.

זי"ע וואס האט אונז אויפיל מדריך געווען און געפאדערט פון אונז, צו וויסן וויאזוי תשובה צו טון, ער איז געווען דער מלאך אלקים משרת, אבער דאס האבן מיר שוין ליידער אויך נישט, מען זעהט שוין נישט די גרויסע צדיקים, מיר האבן נאר נסיונות, שווערע נסיונות, סיי אין שטוב, און סיי ביי זיך.

דארף מען אבער וויסן, אז עס איז דא דריי בחינות פון א בית המקדש, היינטיגע צייטן. עס שטייט אין זוהר הקדוש, אז דער מענטש איז א בית המקדש, די שכינה הק' רועט אין די מענטש, די מח איז די היכל, די הארץ איז די קדשי קדשים. טאמער חס ושלום א מענטש קוקט עפעס וואס איז נישט גוט, אדער ח"ו ער טראכט נישט גוטע מחשבות, איז אזוי ווי ער האט אריינגעברענגט א צלם בהיכל הח'. דאס איז איין בחינה פון טומאת מקדש היינטיגע צייטן.

נאכדעם איז דא בחינה פון בית המקדש, דאס איז א אידישע שטוב, אין יעדע אידישע שטוב קומט די שכינה הק' רוען, טאמער פירט מען זיך אויף ווי עס דארף צו זיין. אבער טאמער ח"ו מען ברענגט אריין נישט גוטע זאכן, אדער מען גייט נישט בצניעות ח"ו, פארטרייבט מען די שכינה, איז עס א בחינה פון טומאת מקדש וקדשיו.

די דריטע בחינה פונעם בית המקדש איז די בית מקדש מעט, דאס זענען די בתי כנסיות ובתי מדרשות, ווי די שכינה הק' רועט אויך אין גלות, טאמער אבער ח"ו מען רעדט אין בית המדרש בשעת'ן דאווענען אדער קריאת התורה, אדער מען איז ח"ו נישט נוהג כבוד אין ביהמ"ד, פארטרייבט מען די שכינה, איז עס טומאת מקדש וקדשיו.

אויף דעם האט אונז דער הייליגער באשעפער געגעבן אזא גרויסע טאג ווי יום הקדוש, מען זאגט די סדר העבודה, מען איז מאריך ביי די שעיר הפנימי, ווייל דאס איז מכפר אויף די דריי זאכן, פון טומאת מקדש וקדשיו אויך היינטיגע צייטן. יום הקדוש איז א הייליגע טאג, אפי' די פראסטסטע מענטש שפירט א עס ציעט אים צו קומען אין ביהמ"ד, ווי פראסט ער זאל נאר נישט זיין, שפירט מען א הייליגקייט אין דעם טאג.

און דער יצר הרע ווייסט דאס אלעס, קומט ער צו א מענטש ער זאל זיך

מייאש זיין, האסט שוין סיי ווי געזינדיגט, ס'שוין סיי ווי דערנאך, טאר מען זיך נישט לאזן פון דעם, דער הייליגער עטרת צבי זי"ע טייטשט, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, תתורו איז א לשון פון אויפגיין, עטף זאלטס ענק נישט אויפגיין פונעם אייבערשטן, אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, נאכדעם וואס מען האט שוין ח"ו געזינדיגט מיט די הארץ אדער אויגן, טאר מען קיינמאל נישט אויפגעבן, דער הייליגע באשעפער איז הרוצה בתשובה, ער נעמט יעדעם אן.

דער הייליגע רבי דוד'ל דינו'ער זי"ע האט נאכגעזאגט פון זיין טאטן דער הייליגע בני יששכר זי"ע, וואס איז פשט פון דעם אז ימינו פשוטה לקבל שבים, וואס דארף ער זאגן א האנט, ער וואלט געקענט סתם זאגן אז אין די טעג קען מען תשובה טאן.

נאר מיר ווייסן אז די גמרא זאגט דער יצר הרע איז נמשל צו א ה' א הויכע בארג, זאגט ער אז אין די טעג איז ימינו פשוטה לקבל שבים, דער הייליגער באשעפער הייבט אונז אויף מיטן האנט העכער דער יצר הרע, העכער די בארג, און ער העלפט אונז תשובה טאן.

דער פעטער דער בני שלשים זי"ע ברענגט פונעם בני יששכר, וואס ברענגט א זוהר הק', אויף דעם וואס ס'שטייט טין חז"ל אז עס איז דא ד' חילוקי כפרה, און עס איז דא זאכן, ווי חילול השם, וואס אפי' יום הקדוש מיט יסורים איז נישט מכפר, נאר מיתה ח"ו, ברענגט ער אבער פונעם זוהר הקדוש, אז ווען מען טוט תשובה און מען איז מקבל 'מסירת נפש', איז עס מכפר אזוי ווי מיתה. ווען מען טוט תשובה ווערט מען א נייע מענטש, מיט מסירת נפש פארן אייבערשטן, ווערט מען ווי ניי באשאפן.

דער הייליגע מנחת אלעזר זי"ע ברענגט א משל, ס'געווען אמאל א קעניג, וואס האט געהאט א בן יחיד, וועם ער האט זייער ליב געהאט, ער האט אים אויסגעלערנט וויאזוי צו פירן די מלוכה, די גאנצע מדינה, ער זאל קענען העלפן און אים איבערנעמען. איז געקומען איין טאג, דער בן מלך האט זיך פארזינדיגט, מלך במשפט יעמיד ארץ, האט מען געמאכט א משפט. האט דער שופט געפסקנט אז מען מוז אים פארשיקן צו א נידריגע פלאץ, מיט נידריגע פויערן, ער זאל פארשטיין און זיך אויסלערנען

פון ווי ער קומט, ווי גרויס דער מלך איז. אזוי האט מען געטאן, אבער ליידער האט דאס דער בן מלך נישט פארשטאנען, און נישט נאר ער האט זיך נישט אויסגעלערנט, ער איז נאר געווארן נידריגער, צוזאמען מיט די פויערן.

ביז עס איז געקומען איין טאג, דער בן מלך האט זיך געכאפט, פון ווי ער קומט, ער האט אנגעהויבן פארשטיין אז ער קומט דאך פון אזא מלך, האט עס אים אנגעהויבן וויי צו טון, ער האט נישט געקענט עסן און נישט טרונקן, און נישט זיך וואשן פון גרויס צעה, ממש אז ס'האט אים גערורט.

דער קעניג האט געשיקט א שליח זאל גיין קוקן וואס זיין קינד מאכט, דער שליח איז אנגעקומען, און געזען אז דער בן מלך עסט נישט און טרינקט נישט און נעמט נישט קעיר פון זיך, האט ער אים געפרעגט וואס גייט פאר, האט ער געזאגט ווי קען איך עסן אדער טרינקן ווען איך בין נישט ביי מיין טאטן, ס'איז מיר גארנישט ווערד די עסן און טרינקן, טאמער האב איך נישט מיין טאטע דער קעניג. האט ער אים געזאגט קודם וואש דיר אפ פון אלע שמוץ, עס עפעס, קום צוריק צו זיך, און נאכדעם וועט מען גיין צום קעניג.

די נמשל איז, אונז זענען די בן מלך, מיר האבן געזינדיגט פארן מלך מלכי המלכים הקב"ה, און מען האט אונז ליידער פארטריבן אין גלות, קומט יום הקדוש, דער הייליגע באשעפער וואשט אונז אפ פון אלע עבירות, דארף מען אבער וויסן, פארוואס וויל מען דאס, פארוואס ווילן אונז אויסבעטן א גוט יאר, נישט סתם ווייל אונז ווילן פטור ווערן פון די פראבלעמען, נאר ווייל אונז ווילן צוריקגיין צום קעניג, אונז ווילן תשובה טון ווייל אונז ווילן זיין נאנט צום אייבערשטן, און אזוי וועט מען זוכה זיין צו א סליחה וכפרה, און א גוטע יאר, און ארויסגיין פונעם גלות.

דאס איז פשט, כי ביום הזה יכפר עליכם לטוהר אתכם מכל חטאתיכם, דער אייבערשטער וועט אונז טאקע מוחל זיין די עבירות, ווען, ווען עס איז לפני ה' תטוהרו, ווען מען האט עס אינזין פארן אייבערשטן, צו ווערן דורכדעם נאנט צום הייליגן באשעפער.

המשך בעמוד יג

א ווארט צום שבת טיש

געקליבענע תורות און מעשיות נאכצוזאגן ביים י"ט טיש

צום מנין.

די חסידים האבן זיך א לאז געטוען אין וועג אריין, ווען פלוצלונג האט זיך אראפגעלאזט א שטארקע שניי, און זיי האבן נישט געקענט ווייטער פארן אין וועג. די גרופע חסידים זענען נאר געווען ניין מענטשן, און זיי זענען געווען מוראדיג בצער אז זיי וועלן נישט קענען דאווענען מיט מנין אום יום הקדוש.

פלוצלונג דערזעהן זיי א איד קומען פונדערווייטענס צו זייער ריכטונג, מיט גרויס שמחה האט דער איד מסכים געווען צו דאווענען מיט זיי, און זיי האבן זיך גאר שטארק געפריידט דערצו.

יענע איד איז א גאנצן דאווענען געשטאנען מיטן פנים צו די וואנט, און אפילו ביינאכט ווען יעדער איז שוין געשלאפן האט דער איד ווייטער געדאווענט, און מתפלל געווען. מוצאי יום"ק איז מען צוגעגאנגען צו אים וועלענדיג אים געבן אויסצופאסטן, ווי דערשראקן זענען זיי געווארן זעהנדיג ווי דער איד איז אויסגעגאנגען.

די גרופע חסידים האבן זיך גאר שטארק דערשראקן, מורא האבענדיג אז מען וועט יעצט מאכן א בלבול אז זיי האבן דער'הרג'ט דעם מענטש, האבן זיי אים ארויפגעלייגט אויף זייער וואגן, און אזוי זיך ווייטער געלאזט אין וועג אריין.

אונטערוועגענס האבן זיי געהערט שמועסן, אז דער משומד וועלכע פלעגט זיך דרייען ביים פריץ, איז פלוצלונג פארשוואונדן געווארן, און קיינער ווייסט נישט וואו ער געפינט זיך. די חסידים האבן גלייך פארשטאנען אז דער משומד איז דער צענטער, און אים האבן זיי יעצט אויפ'ן וואגן, און זיי האבן זיך אויך דערמאנט וואס רבי אשר'ל האט זיי געזאגט בשעת זיך געזעגענען "אז יום הקדוש קען מען אויך מצרף זיין א משומד צום מנין"...

יום הקדוש

שניידן דין

ערב יום הקדוש ביים טיש פלעגט דער הייליגער סבא קדישא זאגן פארן גבאי וואס האט געשניטן די חלה, "שנייד דין, שנייד דין". ער האט געהאט א טיפערע כוונה מיט די ווערטער, מיינענדיג צו זאגן דערמיט צושניידן דעם גזר דין, און דערמיט משפיע זיין פאר כלל ישראל רחמים וחסדים.

ויאמר ה' סלחתי כדברך

איינמאל יום הקדוש אויפדערנאכט ווען דער הייליגער בארדיטשבער זי"ע האט געהאלטן ביי די תפלה פון "כל נדרי", ביים זאגן דעם פסוק "ויאמר ה' סלחתי כדברך", האט ער זיך אפגעשטעלט און זיך אנגערופן:

"רבותי, חז"ל זאגן כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם, ווער עס זאגט נאך א זאך אין נאמען פון א צווייטן ברענגט די גאולה, צוליב דעם לאמיר אלע זאגן אין נאמען פונעם אייבערשטן "ויאמר ה' סלחתי כדברך"..."

א מעשה אויף יום הקדוש

דער צענטער - א משומד

צום הייליגן רבי אשר'ל פון סטאלין זי"ע זענען א גרופע חסידים געקומען אויף ראש השנה. ביים זיך געזעגענען אויפ'ן וועג אהיים, האט זיי רבי אשר'ל געזאגט "איר זאלט וויסן אז יום הקדוש קען מען אויך מצרף זיין אפילו א משומד

א תורה אויף די פרשה

שבת שובה

סגולה לתשובה

דער הייליגער קאזניצער מגיד זי"ע האט פאר זיין פטירה שטארק איינגעריסן צו ברענגען די גאולה שלימה, יום הקדוש ביינאכט וואס איז געווען עטליכע טעג פאר זיין פטירה, האט ער זיך געבעטן ביים אייבערשטן און געזאגט: רבוש"ע וואס פעלט דיר אז צוליב דעם ברענגסטו נישט די גאולה פאר אידישע קינדער? אויב פעלט דיר בעלי תשובה, בין איך מקבל אויף מיר צו תשובה טון פאר אלע אידישע קינדער!!

זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי זי"ע: עס איז באוואוסט די סגולה צו דערמאנען דעם נאמען פונעם הייליגן קאזניצער מגיד מיט די נאמען פון זיין מאמע ישראל בן פערל, און פאר די אויבן דערמאנטע מעשה אליינס איז ראוי צו דערמאנען זיין נאמען ישראל בן פערל, כדי צו מערער זיין אויבן די די כח התשובה וואס ער האט תשובה געטאן פאר אלע אידן, וואס דאס איז מסוגל צו מכפר זיין אונזערע עבירות און צו ממתיק זיין די דינים פון אונז.

ווי אויך זאגט דער רבי זי"ע, אז אין דעם זכות פונעם הייליגן קאזניצער מגיד זי"ע וועט מען זוכה זיין צו א גוט יאר, וויבאלד זיין יארצייט פאלט אויס אין די הייליגע טעג ערב סוכות, וועט נתעורר זיין זכות אז מען זאל זוכה זיין צו א גמר חתימה טובה אכיה"ר.

(עבודת עבודה שיה"ק ח"ג עמ' תע"ה)

ביאור הלכה

הלכות ובאורים מתוך ספרי בית נאמן בישראל
אשר עדיין לא דאו אור הדפוס
מאת הגאון הגדול דונ"ץ קריתנו הק' שליט"א

מעוות מעשר

השייכים ליום כיפור וימי הסוכות

יום כיפור

א.

שאלה: מעג מען באצאלן
כפרות וואס מען שלאגט
פאר יום כפור מיט מעות
מעשר?

תשובה: מען זאל נישט באצאלן
כפרות מיט מעות מעשר, אזוי אויך ווער
עס האט נישט קיין הינער צו שלאגן מיט
זיי כפרות, און וויל שלאגן מיט געלט,
זאל נישט שלאגן מיט מעשר געלט,
אפילו ווען מען וויל געבן דאס געלט
פאר ארימעלייט (שליה, אליה רבה סימן תר"ה
סיק' ו, מ"ב ס"ק ו).

איינער וואס עס איז אים שווער
צו קויפן פאר יעדן פון די משפחה א
עקסטערע כפרה, זאל קויפן כאטש איין
כפרה פאר זיך, פון זיין אייגן געלט, און
פאר די אנדערע בני בית קען ער קויפן
פון מעות מעשר (בית נאמן בישראל הלכות מעות
מעשר כהלכה).

ב.

שאלה: מעג מען באצאלן
מיט מעות מעשר די
הוצאות וואס עס קאסט
איבערצובעטן דעם חבר?

תשובה: איינער וואס דארף
איבערבעטן א צווייטן און ער דארף
זיך לאזן קאסטן געלט דערפאר, טאר
ער דאס נישט נעמען פון מעות מעשר,
וויבאלד עס איז א חיוב איבער צו בעטן,

און א זאך וואס מען איז מחויב קען מען
נישט נעמען פון מעות מעשר.

ג.

שאלה: מעג מען קויפן
מיט מעות מעשר
פאפאטשן - סניקער פאר
יום כיפור?

תשובה: מען זאל נישט קויפן
פאפאטשן אדער סניקערס פאר יום
כיפור מיט מעות מעשר, וויבאלד עס איז
נישט קיין מצוה צו גיין מיט פאפאטשן,
מען קען גיין מיט זאקן, דער עיקר
איז נישט צו גיין מיט לעדערנע שיה,
דעריבער ווערט עס באטראכט פאר א
אייגענע אינטערעסע.

ד.

שאלה: מעג מען באצאלן
פון מעות מעשר,
יחוד געלט וואס מען
שנאדערט ביי הזכרת
נשמות?

תשובה: עס איז א אלטע מנהג,
אז מען איז מזכיר די נשמות יעדן יום
כיפור, און מען איז מנדב צדקה לעילוי
נשמות די נשמות וואס מען איז מזכיר,
לכתחלה זאל מען מנדב זיין פון אייגן
געלט, איינער וואס עס איז אים שווער
צו געבן פון די אייגענע געלט, קען צוזאגן
צו געבן פון מעות מעשר, בתנאי אז ער
נוצט געווענליך זיין מעשר אויך פאר
אנדערע מצות, בעסער איז אז מען זאל
צוזאגן צו געבן אביסל פון אייגן געלט,
און די איבעריגע קען מען געבן פון מעות
מעשר.

באמערקונג

אויב בשעת מען האט צוגעזאגט צו
געבן א געוויסע סכום האט מען אינזין

געהאט צו געבן פון די אייגענע געלט,
קען מען זיך נישט שפעטער בארעכענען,
און דאס געבן פון מעות מעשר, נאר מען
דארף געבן די גאנצע סכום פון אייגן
געלט, אויסער אויב מען האט געזאגט
"בעבור שאתן בלי נדר צדקה בעד
הזכרת נשמות".

מען קען אויך אינזין האבן איינמאל
פאר אלעמאל, אז דאס געלט וואס מען
זאגט צו ביי יחוד זאל מען קענען געבן
פון מעשר, און מען דארף עס נישט
אינזין האבן יעדעס מאל עקסטער.

סוכות

ה.

שאלה: מעג מען קויפן די
ארבע מינים מיט געלט
פון מעות מעשר?

אפילו איינער וואס האט זיך
אויסגענומען צו טוהן צרכי מצוה מיט
מעות מעשר, זאל נישט קויפן איינע פון
די ד' מינים מיט מעות מעשר, וויבאלד
עס איז א מצוה וואס מען איז מחויב
(ש"ת מנחת יצחק, חלק ח' סימן פ"ב).

מוסיף זיין פאר א שענגערע אתרוג

עס זענען דא פוסקים וואס זענען
מתיר פאר די וואס פירן זיך צו נוצן
מעות מעשר פאר צרכי מצוה, מוסיף
צו זיין פון מעות מעשר כדי צו קויפן א
טייערערע אתרוג אלץ הידור מצוה, וואס
דאס איז נישט א חיוב (לקט יושר חלק י"ד
עמוד ע"ו), למשל: די פרייז פון א כשר'ע
אתרוג איז 100 דאלער, און די פרייז פון
א מהודר'דיגע איז 300 דאלער, מעג מען
צולייגן 200 דאלער פון מעות מעשר.

עס זענען דא וואס זענען מתיר מוסיף

סוכה, וועגן דעם זאל מען דאס נישט טוהן, נאר ווען עס איז זייער שווער צו בויען א סוכה פון די אייגן געלט.

שאלה: מעג מען קויפן אדער מאכן נוי סוכה מיט געלט פון מעות מעשר?

תשובה: עס איז א קלער אין די פוסקים צי מען מעג קויפן נוי סוכה פון מעות מעשר, וועגן דעם איינער וואס האט נישט קיין געלט צו קויפן נוי סוכה קען מקיל זיין, אבער מען זאל נאר קויפן א זעלכע נוי סוכה וואס עס איז די סדר ביי סתם מענטשן צו לייגן, אבער מען זאל נישט פארמערן צו קויפן אויפן חשבון פון מעשר.

הושענא רבה

שאלה: מעג מען קויפן הושענא פאר הושענא רבה מיט מעות מעשר?

תשובה: מען זאל נישט קויפן הושענא פאר הושענא רבה מיט מעות מעשר, וויבאלד עס איז א חיוב.

מהדר'דיגע הושענא

איינער וואס וויל קויפן מער מהדר'דיגע הושענא, און עס איז אים שווער צו באצאלן אזא טייערע פרייז, מעג קויפן די מהור'דיגע און צאלן דעם חילוק פון די פרייז מיט מעות מעשר, וויבאלד עס איז א הידור מצוה.

הושענא פאר קליינע קינדער

עס איז א מנהג אז מען קויפט הושענא אפילו פאר גאנץ קליינע קינדער, לכתחלה זאל מען דאס קויפן מיט אייגן געלט, אבער ווער עס איז נישט ביכולת קען מקיל זיין, בתנאי אז מען נוצט געווענליך די מעות מעשר פאר צרכי מצוה.

אויסערליכע שיינקייט, און נישט א פאר די גוף פון די אתרוג, און אויך ווייל בשעת מען איז מקיים די מצוה פון שאקלען די אתרוג, נוצט מען בכלל נישט נישט די אתרוג פושקע.

סוכה

שאלה: מעג מען בויען אדער קויפן א סוכה מיט געלט פון מעות מעשר?

תשובה: מען טאר נישט בויען אדער קויפן א סוכה פון מעות מעשר, נישט אויף צו עסן און נישט צום שלאפן, וויבאלד עס איז חיוב צו עסן און שלאפן אין א סוכה, (שרית בית דינו של שלמה י"ד סימן א' ד"ה ואתה דן).

אופנים ווען מען מעג

א סוכה צום לערנען

איינער וואס האט א סוכה ווי צו עסן און שלאפן, און ער וויל בויען א עקסטערע סוכה כדי ער זאל דארט קענען לערנען מיט ישוב הדעת, קען מקיל זיין, אויב ער נוצט די מעות מעשר פאר צרכי מצוה.

א סוכה פאר אכילת עראי

אזוי אויך ווער עס האט א סוכה ווי צו עסן זיינע סעודות, און ווי צו שלאפן, און ער וויל בויען א סוכה כדי ער זאל קענען עסן פרוכט א.ד.ג. און טרינקען [אכילת עראי] אין די סוכה, קען מקיל זיין.

באמערקונג

אבער מען דארף געדענקען אז א סוכה וואס איז געבויעט געווארן פון מעות מעשר באלאנגט צו מעשר, און דאס באלאנגט נישט צו אים, מען דארף אריין לאזן אויך אנדערע מענטשן ווען ער נוצט עס נישט, און אזוי ווי עס קען ארויסקומען פון דעם א מכשול, אז במשך די יארן וועט מען פארגעסן אז דאס באלאנגט צו מעשר, און מען וועט זיך באנוצן מיט דעם אזוי ווי א אייגענע

צו זיין פון מעות מעשר נאר נאכדעם וואס מען איז מוסיף א דריטל פון די אייגענע געלט, און די אנדערע צוויי דריטל מעג מען מוסיף זיין פון מעות מעשר, למשל, אויב די פרייז פון א כשר'ע אתרוג איז 100 דאלער, און מען וויל קויפן א אתרוג וואס איז ווערט 400 דאלער, דארף מען מוסיף זיין פון אייגן געלט א דריטל, דאס מיינט 200 דאלער [100 דאלער אויסער די 100 דאלער וואס עס קאסט די כשר'ע אתרוג], און די אנדערע 200 דאלער קען מען נעמען פון מעות מעשר.

און טייל זענען מחמיר אפילו ווען מען איז מוסיף פון אייגן געלט מער ווי א דריטל, און אפילו ווען מען האט זיך אויסגענומען צו טוהן מצות מיט מעות מעשר, דעריבער זאל מען לכתחלה מחמיר זיין (שרית משיב דבר, להנצי"ב ח"ב סי' ע"ה, שו"ת מהר"ם שיק י"ד סימן ר"ל ד"ה ויש).

קויפן ד' מינים פאר קינדער מיט מעות מעשר

די וואס זענען מקפיד מחנך צו זיין זייערע קינדער שהגיעו לחינוך מיט אייגענע ד' מינים, און עס איז זיי שווער צו קויפן פון די אייגענע געלט, מעגן דאס קויפן מיט מעות מעשר, אבער די וואס זענען נישט מקפיד דערויף האבן נישט דעם היתר.

קויפן ד' מינים כדי מזכה זיין אנדערע

מען מעג קויפן ד' מינים פון מעות מעשר, כדי מזכה צו זיין אנדערע מענטשן וואס האבן נישט ד' מינים, און עס איז זיי שווער צו קויפן אייגענע ד' מינים.

בדק זיין די ד' מינים

עס איז א ספק צי די וואס זענען בודק די ד' מינים ביי א רב, צי זיי מעגן געבן פארן רב א סכום געלט פון מעות מעשר פארן בודק זיין, דעריבער כדי ארויס צו גיין פון אלע ספיקות, זאל מען געבן א חלק פון אייגן געלט, און די רעשט קען מען מוסיף זיין פון מעות מעשר.

אתרוג פושקע

מען קען נישט קויפן א אתרוג פושקע פון מעות מעשר, כאטש עס איז א חיוב מצוה, וויבאלד עס איז נאר א

דאס קען אויך זיין פשט, מען איז מתפלל אל תשליכנו לעת זקנה, ככלות כוחינו אל תעזבנו, דארף מען פארשטיין, צו נאר די אלטע זאל מען נישט אוועקווארפן, און די אינגע יא, נאר פשט איז, אל תשליכנו לעת זקנה, ווארט נישט אונז זאלן אלט ווערן און חלילה פארגעסן אז מען קומט פונעם מלך, לייז אונז נאך אויס פון גלות פאר דעם.

איך האב געהערט א שיין ווארט, וועל איך עס נאכזאגן דא, עס איז דא אויבן אין הימל דריי בתי דינים, ס'דא א בית דין פון מלאכים, ס'דא א בית דין פון צדיקים, און ס'דא די בית דין פונעם אייבערשטן אליין.

צו די בית דין פון מלאכים ווילן אונז נישט גיין, ווייל זיי פארשטייען נישט צו קיין מענטשן, צו קיין יצר הרע, זיי האבן דאך עס נישט. צו די בית דין פון צדיקים ווילן אונז אויך נישט גיין, ווייל עס זענען דא צדיקים וואס זענען זייער שטרענג, זיי פארשטייען נישט וויאזוי א מענטש האט געקענט זינדיגן, אמת ס'דא נסיונות, אבער נאך אלץ, וויאזוי קען דאס זיין אז א איד האט געזינדיגט פארן אייבערשטן.

ווילן אונז נאר גיין צום בית דין פונעם אייבערשטן אליין, ער איז דאך דער בוחן לבבות, ער ווייט וואס טוט זיך אפ ביי יעדן אין הארץ, ווער נאך ווי אים

פארשטייט אונזערע נסיונות, פאר דעם שרייט מען אויס 'המלך', אונז ווילן נאר דיה, דו זאלסט אונז משפט'ן צו א גוט געבענטשט יאר.

דאס איז פשט אין פסוק, מען ליינט אין די הייליגע טעג, אתם נצבים היום, ארויף אויף ר"ה און יוה"ק, אזוי ווערט געברענגט אין די ספה"ק, איז פשט אתם נצבים היום, אמת אז אונז שטייען היינט צו ווערן גע'משפט', אבער אונז ווילן עס זאל זיין לפני ה' אלקיכם, וויאזוי קען מען זוכה זיין צו דעם, אז דער אייבערשטער אליינס זאל אונז משפט'ן, אויב ס'איז כולכם, מען האלט זיך צוזאמען מיט א אחדות, מען טראכט איינער פונעם צווייטן, מען העלפט ארויס איינער פארן צווייטן, און מען טראגט א אחריות איינצוהאלטן די תקנות פון די הייליגע שטעטל, ס'שוין היינט א שטאט, ח"ו נישט צוברעכן די תקנות, און אז מען גייט בצניעות, און מ'איז נישט ח"ו מכשיל אנדערע, און מען לערנט זיך אפ נאר די גוטע זאכן איינער פונעם צווייטן, און מען העלפט זיך ארויס איינער דעם אנדערן, דעמאלטס איז מען זוכה אז דער אייבערשטער אליין וועט אונז משפט'ן, צו א גוט געבענטשט יאר.

לאמיר זיך מחזקן זיין מיט די דריי זאכן, די דריי בחינות פון בתי מקדשות, סיי זיך אליינס האלטן הייליג, זיך אויפפירן

בקדושה ובטהרה, און סיי די בחינת בית המקדש האלטן הייליג די שטובע, און סיי די בית המקדש מעט, האלטן הייליג די בתי מדרשות, וועט דער אייבערשטער העלפן, מזוועט זוכה זיין צו א מחילה סליחה וכפרה, און ס'וועט קומען א גוטע יאר פאר אונז אלע.

מען זאגט ביי נעילה פתח לנו שער בעת נעילת שעה, לכאורה איז דאך עס א דבר והפוכו, פתח מיינט עפן אויף, איז משמע אז ס'שוין צוגעמאכט, בעת נעילת שעה איז משמע ס'נאך אפען, ס'נאר געקומען די צייט פון עס צומאכן. נאר פשט איז, ס'גייט ארויף אויף אונזער גלות, אונז זענען פארשקלאפט און פארמאכט, בעט מען ביים אייבערשטן פתח לנו שעה, עפן אונז אויף די טויערן פון לעכטיגקייט, אונז זאלן זיך אויסבעטן אלעס גוטס.

זאל דער אייבערשטער טאקע העלפן, די נייע יאר זאל זיין ת'הא שנת פ'ודה ו'מציל, דער אייבערשטער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות, ת'הא שנת פ'רנסה ו'כלכלה, איך זאל האבן פרנסה וכלכלה, ת'הא שנת פ'רו ו'רבו, אידישע קינדער זאל האבן קינדער'לעך, שידוכים פאר די קינדער ס'זאל זיין פריה ורביה, געזונטע קינדער, הייליגע קינדער, נחת פון די קינדער, ביז מיר וועלן שוין זוכה זיין צום ביאת גואל צדק בב"א.

מעות מעשר.

עס זענען דא וואס האלטן, אז אפילו ווען מען האט אינזין געהאט בשעת'ן קויפן די עליה, פונדעסטוועגן קען מען באצאלן מיט מעות מעשר נאר וויפיל מען האט צוגעזאגט מער ווי דער חבר האט ארויפגעצויגן, למשל: אויב דער חבר האט געהעכערט די פרייז פון חתן תורה צו 500 דאלער, און ער האט דאס אפגעקויפט פאר 600 דאלער, קען ער נעמען פון מעות מעשר נאר 100 דאלער, ווייל די אנדערע 500 דאלער ווערט נישט באטראכט פאר א מצוה, וויבאלד דער חבר האט דאס סיי ווי געוואלט קויפן פאר 500 דאלער, און עס איז ראוי מחמיר צו זיין.

בברכת גמר חתימה טובה

שמחת תורה

ט.

שאלה: מעג מען קויפן א עליה פון חתן תורה - חתן בראשית א.ד.ג. מיט מעות מעשר?

תשובה: ווער עס פירט זיך צו נוצן די מעות מעשר אויך פאר א דבר מצוה, מעג קויפן דערמיט שמחת תורה חתן תורה, אדער חתן בראשית, און אנדערע עלויות, סיי פאר זיך, און סיי פאר אנדערע, בתנאי אז מען האט אינזין בשעת'ן קויפן די עליה וכדומה, אז מען וועט דאס באצאלן מיט

ובמקלות רבבות, יחד כולם הודו בשיירי יידידות, בקול נעים ארנן במיירות, אמר'ם חברינו, מאמור שיר למנצח בנגינת, שמך אכבר בשיירי יידידות, מלא מדע וחכמה בתורה ובעבודה ובחסידות, מכבד את ה' מנורנו בתמימות, בקול רם ובתוף וכנור יזמור זמירות הלא הוא

מורה"ר ברוך אברהם סג"ל

נייהוועזער ה"ר

לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט

יקום פרקן מן שמאי, שתוכה לדאות בניס ובני בניס עוסקין בתורה ובמצות לשמה, וישפער להם משמח מעל רב חייא ורב חייא ורב חסד'א ברוב סיינעטא דשמאי ואך טוב עסדי נזכה בקרוב שילכינו כ"ק מון רבינו שליט'א לקראת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

המברכים: חברי מקהלת המנגנים

נועם העבודה

די אהבה פונעם אייבערשטן צו כלל ישראל אין יום הקדוש

אותיות מחכימות:

והנה כתבו הספרים הק', דכיון שתכלית בני המשכן והשראת השכינה בו, היתה לטוֹרַךְ הכנעת הקליפות שבמדבר, לכן לא היה אפשר שיאיר במשכן אור שהיא צחינת האהבה לבד, כי צאור האהבה יש גם לבחות הקליפה אחיה ויניקה, כמו שכתוב (משנ' י"ג) על כל פשעים חכמה אהבה, דמדת האהבה מכסה ומוותר על כוחות הרע והפשע, לכן צאור כזה יכולים גם הקליפות להיאחו וליהנות ממנו, ובדרך זה לא היו פועלים התכלית הנרצה בבנין המשכן, אלא הקב"ה הולך להאיר במשכן אור שיש בו גם צחינת יראה ופחד, שעל ידי אור הזה יכנעו כחות הקליפה, כי כולם יצרחו וירצו מפחד ה' ומהדר גאווה.

על כן אחרי מות שני בני אהרן אמר הקב"ה אל משה, דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא בכל עת אל הקודש, שלא יכנס לפני ולפנים לערר אור האהבה לפני הזמן, כמו שעשו נדב ואזיהוא, רק אחת בשנה ציוס הכיפורים, אז הותר לכהן גדול לערר מעין אורו אור האהבה אשר יתגלה לעמיד לבוא, דכיוס הכיפורים כיון שעסקים כל היום בתשובה וידין, מעוררים מלמעלה אור שהוא צחינת יראה, וכל כוחות הקליפה צורחים ונרתעים מן האור הזה, וכמו שאמרו חז"ל (יומא כ' ע"א) שטן ציומא דכיפורי לית ליה רשותא לאסטוני, ולכן אפשר לערר ציוס זה גם אור האהבה, דכיון שהקליפות כבר נכנעו על ידי אור היראה, אין לחשוש שיתאחו צאור האהבה אשר יתגלה.

(עבודת עבודה דכ"ח ח"ב עמ' פ"ב-ה')

עס שטייט אין פסוק "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב", דרש'נט די גמרא "בהמצאו" גייט ארויף אויף די טעג צווישן ראש השנה און יום כיפּוה, אז אין די טעג איז דער אייבערשטער זיך ממציא פאר כלל ישראל, דעמאלטס איז "קראוהו בהיותו קרוב", דער אייבערשטער איז נאנט צו כלל ישראל.

דאס איז די טייטש וואס מען האט אויסגעברייטערט פארגאנגענע וואך, חודש אלול איז די ראשי תיבות א'ני ל'דודי ו'דודי ל'י, "אני לדודי", איז טייטש, אז כלל ישראל גרייט זיך צו, און מען דרייט זיך אויס צום אייבערשטן, מען לאזט אלעס איבער און מען קערט זיך צוריק צום אייבערשטן, און דורכדעם איז "דודי ל'י", איז דער אייבערשטער זיך ממציא צו כלל ישראל, דער אייבערשטער דרייט זיך אויס צו כלל ישראל, און "בהמצאו", ער געפינט זיך פאר כלל ישראל, "בהיותו קרוב", ער ווערט נאנט צו כלל ישראל, ווי אונז האמיר מסביר געווען די השפעה וואס ער שיקט אראפ ראש השנה, דאס האלט אן במשך די גאנצע הייליגע טעג, און דאס גיבט די שפע פאר די גאנצע יאר.

די ספרים הקדושים ברענגען פון מדרש, און פון זוהר הקודש, אז עס שטייט אין פסוק אין שיר השירים, "שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקנו", איז טייטש, כלל ישראל רעדט צום אייבערשטן און זאגט, אז דער רבוש"ע נעמט אונז ארום מיט ביידע הענט כביכול, "שמאלו תחת לראשי", די לינקע הענט אונטער'ן קאפ, "וימינו תחבקנו", און ער נעמט אונז ארום מיט די רעכטע הענט, זאגט די מדרש, "שמאלו תחת לראשי", דאס איז פון ראש השנה ביז יום כיפּוה, "וימינו תחבקנו", דאס איז חג הסוכות.

דאס וואס דער רבוש"ע נעמט אונז ארום איז צוטיילט אין צוויי חלקים. ס'איז דא א חלק וואס ווערט אנגערופן שמאל, און ס'איז דא א חלק וואס ווערט אנגערופן ימין. אונז ווייס מיר א כלל, די גמרא זאגט ווען מען איז מחנך א קינד דארף זיין שמאל דוחה וימין מקרבת, מען דארף מקרב זיין טאקע. אוודאי די עיקר ציל איז מקרב צו זיין, אבער די מענטש האט צוויי הענט, די רעכטע הענט דאס איז די עיקר וואס ס'טוט זאכן, די לינקע הענט איז נאר געמאכט צוצוהעלפן.

איז די עיקר ציל איז אוודאי מקרב צו זיין, נאענט ווערן מיט'ן קינד, מיט דעם איז מען אים מחנך, מיט דעם העלפט מען אים ארויס. אבער פאר'ן ימין מקרבת איז דא קודם א שמאל דוחה, דאס טייטש, אמאל דארף מען אים אוועקשטופן, נישט נאכגעבן אלעס, אמאל דארף מען אים אויס-מענטש'לען וכדומה. דאס איז די שמאל, דאס איז נאר צוצוהעלפן, דאס איז נישט די עיקר.

כביכול, אזוי איז אויך דא אין די יעצטיגע טעג, ווי אונז האמיר שוין אויסגעשמועסט פאריגע וואך איז דא די השפעה וואס דער

נמסר על ידי הרב הגאון ר' יואל גאנדל שליט"א
ר"מ ביישיבתי הק' תורת משולם פייש ניו יארק - במיוחד לבחורי אג"ש חברי תכנית עבודת עבודה

פארשטייט נאר די איד, די גוטע חלק פונעם איד, די נשמה פונעם איד, אז די שלעכטע חלקים שאקלען זיך אפ דורכדעם, און נאכדעם קומט די חלק פון די אהבה, "וימינו תחבקנו", די אפענע אהבה.

די שפיץ פון די אהבה איז ווען דער כהן גדול קומט אריין אין קדשי קדשים. קדשי קדשים איז דאך די הייליגסטע מקום פון די בריאה, ס'איז העכער פון "מקום". די זעלבע זאך יום כיפור איז די העכסטע זמן אין יאר, עס איז העכער פון "זמן", וואו מען זאגט "ימים יוצרו", אלע טעג זענען באשאפן געווארן אבער "ולא אחד בהם", ס'איז דא איין טאג וואס איז העכער פון זמן, דאס איז יום כיפור. ווי די מדרש זאגט. און אזוי איז ביי כלל ישראל אויך, די כהן גדול איז דאך דער הייליגסטע פון כלל ישראל.

און דאס איז נוגע בעצם ביי יעדן איד, אז די חלק הקדושה פון יעדן איד גייט אריין אין קדשי קדשים.

די נקודה הפנימיות, ווערט אנגערופן די קדשי קדשים פונעם איד, וואס דאס ווערט נתגלה יום הקדוש, דאס קומט מיט, און גייט אריין און איז זיך מייחד מיטן אייבערשטן יום כיפור. ווייל דאס איז די ענין פון תשובה. אין די עשרת ימי תשובה דארף מען זיך צוגרייטן צו יום כיפור, אנצוקומען צו דעם זמן וואס דער רבש"ע האט צוגעזאגט פאר אידן ויאמר ה' סלחתי כדברך, דאס איז געווען נאכדעם וואס די אידן האבן געזינדיגט מיטן עגל, משה רבינו איז ארויפגעגאנגען אין הימל פערציג טעג, און די דריטע מאל פערציג טעג איז געווען פון חודש אלול ביז יום כיפור, און דעמאלטס איז דער רבש"ע נתרצה געווארן פאר כלל ישראל, און דער אייבערשטער האט געזאגט אז אזוי וועט בלייבן לדורות, אז ער וועט מוחל זיין פאר כלל ישראל יום כיפור. וועגן דעם גרייט מען זיך צו א גאנץ חודש אלול, און עשיית בעיקה. און ווען ס'קומט יום כיפור איז דער רבש"ע מוחל די עבירות.

די גמרא זאגט "גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד", תשובה איז א זאך וואס דער רבש"ע איז עס חותר מתחת כסא הכבוד, איז טייטש, ווי די ירושלמי (מכות פ"ב ה"ו) זאגט "שאלו לחכמה נפש החוטאת מאי תהא עלי", אמרה נפש החוטאת תמות", די חכמה האט נישט פארשטאנען אז מען קען תשובה טון, האט מען געפרעגט די תורה, האט די תורה אויך געזאגט אז מען קען נישט תשובה טון, נאר דער אייבערשטער אליין האט געזאגט אז מען קען תשובה טון.

איז טייטש, ס'איז העכער פון אלעם, תשובה קדמה לעולם, ס'איז העכער פון אלע השגות וואס א איד קען פארשטיין, ס'איז העכער פון אלע עולמות, די העכסטע מדרגה.

רבש"ע גיבט, עס איז צוטיילט און יראה און אהבה, דאס איז דאך אלעמאל די יסוד פון א איד, יעדע זאך וואס מען טוט דארף זיין מיט יראת ה' און אהבת ה'. - עס איז דא וואס זאגן אז א"ד איז די ראשי תיבות א'הבה י'ראה און ד'ביקות. ס'איז דא צוויי עמודים וואס א מענטש דארף האבן, אהבת ה', יראת ה', און צוזאמען איז דביקות צום אייבערשטן.

איז אוודאי די אהבת ה' איז תלוי פון די ימין, דאס איז די עיקר תכלית, די עיקר עבודה שטייט אין ספרים איז מיט אהבת ה', אבער פאר דעם פעלט אויס די שמאל, עס פעלט אויס עבודה פון יראת ה'. דאס איז סתם אזוי א עבודה פאר אייביג, אבער דא איז עס אויך א הקדמה, פאר מען קומט אן צו אהבה.

ווי רביה"ק זי"ע איז דא מבאר (בהמדר אורחיים מחכמות), אז ווען ס'וואלט ווען געווען גלייך אהבה, וואלטן זיך צוגעכאפט דערצו אלע קליפות, אלע שלעכטע חלקים ח"ו וואס איז דא אין א איד, וואלטן זיך צוגעכאפט. ווייל ווען ס'איז נאר דא אהבה, איז עס דאך א געוואלדיגע געשמאקע אור. ממילא דארף זיין די אור היראה, די חיצונים זענען דאס נישט סובל, און פון דעם גייען זיי אוועק, און אזוי ואל יתערב זר במחנינו.

און יעצט אז עס קומט טאקע די נייע השפעה פונעם יאר, און מען וויל דאך די תכלית בשלימות, - און די ספרים זאגן, אז דורכדעם קומט טאקע צו צום יו"ט שמיני עצרת, וואס דארט איז די דביקות פון א איד מיטן אייבערשטן. - אבער כדי ס'זאל זיין טאקע אל יתערב זר במחנינו, דארף קודם זיין א אור פון יראה.

און דאס איז די אור פון ראש השנה ביז יום כיפור, וואס דעמאלטס איז די אור פון יראת שמים, דער רבש"ע גיבט א שפע פון יראה, און דאס איז טאקע די עבודה פונעם מענטש זיך צוצושטעלן צו די יראה. די יראה איז מברר טאקע אז א מענטש זאל תשובה טון פאר זיינע חטאים, און אזוי זאלן זיך אפשאקלען פונעם מענטש אלע שלעכטע חלקים, און אזוי ווען ס'קומט יום כיפור איז מען טאקע ריין אן די אלע חלקים, און דעמאלטס קומט אראפ די אהבה פונעם אייבערשטן צו כלל ישראל, דער רבש"ע איז זיך מגלה צו אידן אין קדשי קדשים, די כהן גדול קען אריינקומען אין קדשי קדשים, דאס איז די גרעסטע סארט אהבה וואס איז דא. און אזוי ווייטער אין יום טוב סוכות וואס דאס איז א השפעה פון די חסדים וואס ס'קומט.

נאר אז מען איז זיך מתבונן, זעט מען די פסוק זאגט "שמאלו תחת לראשי", אבער דאס איז נישט קיין ריחוק, ווי עס איז משמע די פשוטות הפסוק, איז דאס אויך א קירוב. ס'איז צוויי סארטן קירוב, ביידע נעמען ארום דעם מענטש, ביידע זענען מקרב דעם מענטש צום אייבערשטן, ס'איז דא א קירוב וואס איז יראה, דאס

אזוי ווי די גמרא זאגט (מנחות כט) כי ביה ה' צור עולמים, די באשעפער האט באשאפן די וועלטן מיט י' ה'. עולם הבא האט מען באשאפן מיט א י', די עולם הזה האט מען באשאפן מיט וועלט א ה'. פרעגט די גמרא, פארוואס האט מען באשאפן די וועלט מיט א ה', זאגט די גמ' ווייל אזוי ווי די ה' איז אפען פון אונטן, ווער עס וויל קען ארויסגיין, די וועלט איז אויך אפען פון אונטן, מען קען ארויסגיין, אבער ס'האט א טירל פון אויבן וואו מ'קען תשובה טון.

פרעגט די גמרא, פארוואס קען מען נישט צוריקגיין פונעם זעלבן טירל, זאגט די גמרא ניין, מען קען נישט צוריקגיין פון די זעלבע טיר, אזוי ווי מען פארשטייט בפשטות, אז א מענטש וועלכע האט עפעס קאליע געמאכט, ער האט זיך אויפגעפירט א שטיק צייט נישט ריכטיג, ווי אזוי גייט ער עס פאררעכטן? פון יעצט און ווייטער וועט ער זיך שוין אויפפירן ריכטיג? פיין, דאס האט ער דאך ממילא געדארפט זיין פון יעצט און ווייטער, אבער די שטיק צייט פונעם עבר וואס ער האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, ווי אזוי פאררעכט ער דאס?

פאר דעם דארף מען האבן עפעס א חתימה, מען דארף צוריקקומען פון אן אנדערן טיר, וואס דאס הייבט אויף א מענטש נאך אסאך העכער, און פאר דעם איז "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד", און מיט דעם איז ער מתקן זיין עבר.

איז די פשט אז וויפיל ער האט קאליע געמאכט דאס קען מען נישט מתקן זיין. צו קענען תשובה טון מוז ער גיין מיט עפעס וואס איז העכער פון דעם, אזוי ווי די גמרא זאגט ביי די פרה אדומה "תבא אמה ותקנח צואת בניה", די קינד אליין מאכט זיך שמוציג, ער קען זיך נישט אפווישן, די מאמע וואס איז ריין, זי קען אפווישן דעם קינד אויך.

דאס איז תשובה, תשובה ווערט אנגערופן די מאמע, כביכול. דער רבש"ע ווערט אנגערופן די מאמע פון כלל ישראל מיט דעם ענין אז דער רבש"ע ווישט אפ כלל ישראל, ווי די תומר דבורה איז מסביר

"נושא עון ועובר על פשע", אז א מענטש דארף זיך מזמה זיין מיט דעם צום אייבערשטן, דער אייבערשטער ווישט אפ כביכול די עבירות פון כלל ישראל, מיט דעם אז מען הייבט אויף א מענטש מיט א העכערע מצב וואס איז העכער פון זיין מדרגה, העכער פון זיין פשוט'ן נפש, דארט וואו ס'איז

טיפ טיף וואו דער מענטש קען נישט פוגם זיין, און פון דארט קען ער עס מתקן זיין.

דאס איז די ענין פון אריינגיין אין קדשי קדשים, די קדשי קדשים איז די נקודה הפנימית פון יעדן איד, וואס ער האט קיינמאל נישט פוגם געווען, די כהן גדול קומט אריין יום כפור אין קדשי קדשים, און דארט ווערט נתגלה די נקודה הפנימית, און אזוי אויך ביי יעדן איד ווערט יוה"ק נתגלה זיין נקודה פנימית, און דורך דעם איז מען ממשיך פון דארט א כפרה. מיט דעם איז מען זיך מתקרב צום אייבערשטן.

און וואו רביה"ק זאגט טאקע, אז דאס מאכט אז ס'זאל זיך אפשאקלען די אלע שלעכטע כוחות, די אלע שלעכטע חלקים פונעם מענטש ווישן זיך אפ און אזוי בלייבט נאר די ריינע איד, און מיט דעם גייט מען ארויס פון יום כיפור, ראשון לחשבון עוונות. מיט א נייע חשבון, אפגעווישט ריין פון אלעמען, זיך מייחד זיין מיט'ן אייבערשטן, זוכה זיין צו ריכטיגע אהבת ה'.

און פארשטייט זיך, דאס דארף מען מיטנעמען כסדר, פאר א גאנץ יאר, מיטנעמען די אור פון אהבת ה' און פון יראת ה'. ווי ס'שטייט אין ספרים אז בעצם יעדן טאג דארף א איד אנהייבן מיט יראת העונש, כאטשיג די ריכטיגע יראת ה' איז דאך די יראת התרוממות, אבער ס'איז דא יראת העונש אויך. דאס איז די התחלה פונעם מענטש.

ס'שטייט אין ספרים הקדושים, אז יעדן טאג דארף מען אנהייבן מיט די פשוט'ע עבודה פון יראת העונש, נאכדעם גיין צו יראת הרוממות, און אזוי קלארט ער אויס ביי זיך זיין חלק הטוב, זיין חלקי הרע זאלן זיך אפשאקלען פון אים און מיט דעם קען ער נאכדעם גיין צו די מדה פון אהבת ה', זיך דערנענטערן צום אייבערשטן, ווען א מענטש דאווענט מוז מען האבן א שטיקל אהבת ה', מען זאגט ואהבת את ה' אלקיך, און פון פאר דעם דארף ער זיך צוגרייטן מיט א יראת שמים.

און אזוי קען מען מיטנעמען די אור פון ראש השנה און פון סוכות, סיי די שמאלו תחת לראשי, און סיי די וימינו תחבקנו, - אזוי ווי די עבודת ישראל זאגט אין פר' וירא, אז די תקיעת שופר איז בעצם א זאך וואס וואלט געדארפט זיין א גאנץ יאר, יעדן טאג וואלט געדארפט זיין א תקיעת שופר, נאר וואס דען, מען בלאזט שופר ראש השנה, דאס העלפט פאר א גאנץ יאר.

אזוי איז מיט אלע עבודות פון תשרי, אלעס ארבעט אויף דעם אופן, וואס בעצם דארף מען עס האבן פארן גאנצע יאר, נאר דא גייט עס באופן כללי און ס'ארבעט גוט אויס, אזוי קען עס די מענטש נאכדעם כסדר נוצן ווי דער הייליגע רבי ר' אלימלך זי"ע זאגט (נועם אלימלך פרשת אמור), להזהיר גדולים על הקטנים, מען דארף באהאלטן די גרויסע טעג, די ימים נוראים, דארף מען זיך עס אוועקלייגן פאר א גאנץ יאר, און כסדר זיך קענען מערער זיין מיט יראת ה' מיט אהבת ה'. און מיט דעם קענען דינען דעם אייבערשטן ריכטיג ווי א איד, מיט די ריכטיגע דביקות, ווי מען האט גערעדט מיט אהבת ה' און יראת ה' און דביקות, און זוכה זיין טאקע צו די ריכטיגע "וטהר לבינו לעבדך באמת". אכ"ה.

דער זמן פון ישיבת בין הזמנים
דינסטאג סוכות איז

פון 12:00 ביז 2:30

א גמר חתימה טובה!

באור הילולא

תולדות וסיפורים מצדיקים שיודה'ל
חל בשבוע הבעל"ט

הרה"ק רבי נפתלי הירצקא מראצפערט זי"ע

ווען עס ברענט טאקע, מעג מען שרייען

רביה"ק זי"ע דערציילט אין עבר"ע, אז רבי הירצקא'לע פלעגט זיין געוואוינט צו דאווענען מיט פייערדיגע קולות, אבער קומענדיג קיין ליסקא צום הייליגן אך פרי תבואה, האט ער זיך איינגעהאלטן פון דאווענען מיט א ברען, צוליב דעם וואס דער אך פרי תבואה פלעגט דאווענען מיט אן איינגעהאלטענקייט און געלאסן, און האט נישט געגליכן די וועלכע דאווענען אויף א ברענעדיגע אופן. האט אבער דער אך פרי תבואה געזאגט פאר רבי הירצקא'לע, "איך בין נאר ברוג אויף די וועלכע וואס שרייען אז ס'ברענט, און עס ברענט נישט, אבער ווען ס'ברענט מעג מען שרייען..."

אל תבטחו בנדיבים - בבן אדם שאין לו

ווי באקאנט איז דער הייליגער צאנזער רב זי"ע שטענדיג געווען פארנומען מיט זיינע צדקות צו פארטיילן פאר ארימעלייט, און נויטבאדערפטיגע.

עס ווערט דערציילט אז רבי הירצקא'לע איז אמאל אנגעקומען צום צאנזער רב פונקט ווען ער האט געזאמעלט געלט פון די עשירים פאר א געוויסע צדקה צוועק, אבער היות אז דער צאנזער רב האט שוין עטליכע מאל געבארגט געלט פון די עשירים און נאכנישט צוריקגעצאלט, האבן אים דאן די עשירים נישט געוואלט בארגן געלט, וויסענדיג אז ביז זיי וועלן צוריקזעהן

ערב יום הקדוש, ט'
תשרי, געפאלט אויס
די יומא דהילולא
קדישא פונעם הייליגן
רבי הירצקא'לע
ראצפערטער, הרה"ק
רבי נפתלי צבי בן רבי
יעקב פרי"ע זי"ע.

ואלה מתולדותיו:

דער הייליגער רבי הירצקא'לע ראצפערטער זי"ע איז געווען א תלמיד פונעם בעל מנוחת אשר מטשענעגער זי"ע, בעל צור החיים מסעליש זי"ע, הרה"ק מליסקא, דער הייליגער אך פרי תבואה זי"ע, און הרה"ק מ'צאנז זי"ע וועלכער האט אים מסמיך געווען צו זיין א פועל ישועות.

רבי הירצקא'לע איז געווען שטאט-רב אין יאנושי, און דערנאך אין שטאט ראצפערט, ווי דארט איז ער באוויסט געווארן פאר א געוואלדיגער בעל מופת, און א גאר גרויסער פועל ישועות.

טראץ דעם וואס די שטאט ראצפערט איז געווען א ווענדפונקט פאר א יעדע פראבלעם פאר יעדע איד, וויסענדיג אז אין ראצפערט ווערט מען געהאלפן, האט רבי הירצקא'לע קיינמאל נישט אנערקענט אין זיין גרויסקייט, נאר שטענדיג געזאגט, און אנגעהאנגען די אלע מופתים אין זכות פון זיין רבין דער הייליגער צאנזער רב זי"ע, וועלכע האט אים מסמיך געווען צו זיין א פועל ישועות.

רבי הירצקא'לע פלעגט וויילן יעדע וואך שבת מברכים אין טאהש, בצל הקודש פונעם הייליגן שרף זי"ע.

רבי הירצקא'לע איז נפטר געווארן אום ערב יום הקדוש, אין יאר תרנ"ח לפ"ק.

זייער געלט, קען נעמען א שיין וויילע.

ווען רבי הירצקא'לע האט געזעהן ווי זיין רבי זוכט געלט, און האט נאכנישט מצליח געווען צוזאמצושטעלן די סומע וואס ער דארף האבן, האט ער באלד אויסגעפאקט זיינע אלע קעשענעס, און דאס אהינגעגעבן פארן צאנזער רב.

ווען דער צאנזער רב האט דאס געזעהן, האט ער געטייטשט אלס א ווערטל, "אל תבטחו בנדיבים", זאלסט דיר נישט פארלאזן אויף די גרויסע נגידים, נאר - "בבן אדם שאין לו" אויף דעם מענטש וואס פארמאגט גארנישט, "תשועה" פון אים וועט קומען די ישועה.

דאס שלאף-קלייד ראטעוועט

צום הייליגן רבי הירצקא'לע ראצפערטער איז אמאל אנגעקומען א איד מיט א צובראכן הארץ, און זיך אויסגעוויינט פארן צדיק אז זיינע געשעפטן גייען לעצטענס שווער, זיין סחורה איז פון גוטע קוואליטעט און פארקויפן זיך, און סוחרים קומען אריין קויפן ווי געווענדליך, אבער קומענדיג סוף וואך זענען זיינע פארדינסטן ניטאמאל צו באצאלן די סחורה וואס איך האבן געקויפט, "יעדן טאג ווערט מיין הצלחה שוואכער און שוואכער" - האט דער איד מיט א צובראכן הארץ אויסגעפירט.

יעצט האב איך זיך אריבערגעקאפט צום רבין צו באקומען א ברכה און א עצה, וויאזוי איך זאל מיר אומגיין מיט מיין געשעפט צו עס צוריק אויפלעבן צו מאכן רווחים ווי אין די פארגאנגענהייט.

ווי פארוואונדערט איז ער געווארן, באקומענדיג פון רבי הירצקא'לע אן אינטערעסאנטן תירוץ: "איך האב פאר דיר איין עצה, גיי און קויף דיר א שלאף-קלייד, און דער אייבערשטער וועט דיר שוין העלפן..."

נאכן הערן דעם מאדענעם תירוץ פון רבי הירצקא'לע, האט דער איד באלד פארשטאנען, אז דער רבי האט נישט פארשטאנען זיין פראבלעם, און אנגעהויבן איבערזאגן פאר רבי הירצקא'לע פארוואס ער איז געקומען.

אבער רבי הירצקא'לעס ענטפער האט זיך נישט געטוישט, און זיך אנגערופן צו דעם איד "איך האב דיר שוין געזאגט וואס דו זאלסט טוען, קויף דיר א שְׁלָאָף-קלייד, און דער אייבערשטער וועט דיר העלפן..."

מיט א שווער הארץ, אבער פיל מיט בטחון און אמונת צדיקים, האט דער איד פארלאזט דעם פלאץ, און געשפאנט אויפ'ן וועג אהיים. אינמיטן וועג האט זיך דער איד אפגעשטעלט אין א געוויסער שטאט, און האט זיך ארומגעקוקט אין די געשעפטן וואס ער קען איינקויפן, ווען פלוצלונג האט ער באמערקט א "שְׁלָאָף-קלייד", און דער איד איז באלד אריין אין געשעפט און געקויפט דעם "שְׁלָאָף-קלייד", און דערמיט זיך צוריק געלאזט אין וועג.

אנקומענדיג אהיים זענען זיינע קינדער אים אנטקעגן געלאפן מיט גרויס פרייד, און האבן גלייך געפרעגט, "וואס האט דער רבי געהייסן טוען?".

צו די גרויס וואונדער פון אלע, האט דער איד ארויסגענומען דעם "שְׁלָאָף-קלייד", און רופט אויס הויך מיט דעם שְׁלָאָף-קלייד אין האנט, "דאס האט מיר דער רבי, רבי הירצקא'לע געהייסן קויפן, און געזאגט אז דער אייבערשטער וועט מיר העלפן".

אז די קינדער האבן געזעהן ווי זייער טאטע האט אמונת צדיקים, און איז רואיג מיט דעם שְׁלָאָף-קלייד, אז דערפון וועט קומען דעם ישועה, האבן זיי אויך געהאט אמונת צדיקים, און געווארט מתי יבוא, ווען דער מינוט וועט קומען, און מען וועט זעהן בחוש אז דורך דעם "שְׁלָאָף-קלייד" איז דער ישועה געקומען.

איין נאכט, אפאר טעג נאכן אהיימקומען פון רבי הירצקא'לע, זייענדיג אויסגעמאטערט און מיד נישט קענענדיג איינשלאפן, האט אים זיין ווייב גע'עצה'ט, אז ער האט דאך איינגעקויפט זייענדיג אונטערוועגס א שלאף-ראק, דעריבער זאל ער אנטוען דעם ראק, און ארויסגיין כאפן אביסל פרישע לופט אויפן גאס.

דער איד איז טאקע ארויס מיטן "שְׁלָאָף-קלייד" כאפן אביסל פרישע לופט, ווען שפאצירענדיג, האט ער באמערקט פונדערווייטענס ווי אין זיין געשעפט איז ליכטיג, קומענדיג נענטער.

זעהט ער ווי דער טיר איז אויך אפן. דערשראקענערהייט האט ער באלד צוריק צוגעשפארט די טיר, כדי אז די גגבים זאלן נישט קענען אנטלויפן, און אין גרויס איילעניש איז ער געלאפן צו די פאליציי איינמעלן איבער די אנגייענדיג גניבה ביי אים אין געשעפט.

אנקומענדיג מיט די פאליציי צום געשעפט און אריינגייענדיג, האט זיך אנטפלעקט אז דער גגב איז נישט קיין צווייטער ווי זיין בוכהאלטער, וועלכע מאכט אים אלע חשבונות אין די ביזנעס.

די פאליציי האבן אים גלייך ארעסטירט און אפגעפירט אין תפיסה, און דאן אריבער צו אים אין הויז, און דארטן אפגעפינען אוצרות פון געלטער וואס דער בוכהאלטער האט שוין באוויזן צו גג'נען פון דעם איד'ס געשעפט, זינט ער פירט אים די געשעפטן.

אזוי ארום איז דער איד געוואר געווארן די אורזאך פארוואס ער זעהט אין די לעצטערע צייטן נישט קיין פארדינסטן אין זיינע געשעפטן, און איז געהאלפן געווארן בזכות פונעם הייליגן צדיק רבי הירצקא'לע ראצערטער.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

בית המדרש זכרון מרדכי ד'טאהש
בארא פארק י"ד
תשס"ב ב"מ מרן רבינו הקדוש זי"ע - בשמחת חן וחסד פשוט ופשוט
במחשבת

זמנים ליום הקדוש הבעל"ט

6:41	זהרלה"נ
7:30	כל נדרי
6:00	מנין תהלים בבוקר
8:00	שחרית
1:00	מזמיר נשמות ומוסף
6:30	נעילה
8:07	זמן מוצי"ט
	קידוש לבנה
10:00	קידוש לבנה מנין ב'

בברכת גמור וחתומה טובה
הגבאים

בית המדרש זכרון מרדכי ד'טאהש
בארא פארק י"ד
תשס"ב ב"מ מרן רבינו הקדוש זי"ע - בשמחת חן וחסד פשוט ופשוט
במחשבת

זמנים ליום הקדוש

6:42	זמן זהרלה"נ
7:40	דרשות כל נדרי
7:30	שחרית
2:25	חזון
2:30	מוסף
5:30	מנחה
6:45	נעילה
8:08	זמן מוצאי י"ט

הדר שיהיה חלוצי תרומות ותרומות למען ארון כל
הגבאים

בית המדרש זכרון מרדכי ד'טאהש
בארא פארק י"ד
תשס"ב ב"מ מרן רבינו הקדוש זי"ע - בשמחת חן וחסד פשוט ופשוט
במחשבת

זמנים ליום כיפור הבעל"ט

7:30	כל נדרי
8:00	שחרית
2:15	זכור
8:07	מוצי"ט

בברכת גמור וחתומה טובה
הגבאים

באור השיחות

ליקוט בקצרה מגדולת הצדיקים אשר יומדה"ל חל בימים האלו
מתוך ספרי הקדושים עבודת עבודה שיחות קודש ג"כ

ט' תשרי

הרה"ק ר' נפתלי הירצקא ב"ר יעקב פרץ - מ'ראצפערט זי"ע

בצל רבינו השרף זי"ע

הרה"ק ר' הערצקאלע ראצפערטער
זי"ע פלעגט אסאך ארומפארן צו זאמלען
געלט פאר צדקת ר' מאיר בעל הנס, און
ער האט אויסגערעכנט אז ער זאל קענען
זיין א יעדע שבת מברכים אין טאהש
ביים הייליגן עלטער זיידן.

גדל התלבוותו

ער פלעגט דאווענען מיט א גרויסער
התלהבות און מיט קולות אבער ווען ער
איז געפארן קיין ליסקא צו זיין רבין דער
הייליגער אך פרי תבואה פלעגט ער זיך
אינהאלטן זיין התלהבות, ווייל זיין רבי
פלעגט דאווענען ראיגערדייט און ער
האט נישט ליב געהאט ווען מען מאכט
געוואלדעס ביים דאווענען, איינמאל
האט אים דער אך פרי תבואה געזאגט
"איך בין נאר ברוגז אז מען שרייט אז
עס ברענט און עס ברענט נישט, אבער
ווען עס ברענט טאקע מעג מען שרייען".

יראתו קודמת לחכמתו

רבי הערצקאלע איז אמאל געווען אין
צאנז ביים הייליגן דברי חיים זי"ע, און
ווען דער דברי חיים האט אים געגעבן
שיריים האט ער גענומען דער גאנצער
טעלער און ער האט אנגעהויבן צו עסן
דערפון, און די גאנצער עולם וואס איז
דארט געווען האבן אויך אנגעהויבן
כאפן שיריים פון דעם טעלער, נאכדעם
האט רבי הערצקאלע געזאגט, איך האב
געשפירט אזוי סאך יראת שמים אין די
שיריים, און ווען די אנדערע חסידים
וואלטן נישט ארויסגעכאפט פונעם
טעלער וואלט מיר ווען איבערגעבליבן
אסאך מער יראת שמים. (שיח"ק ח"א ש"ע)
"הלואי שנזכה להיראת שמים של
הרבי ר' היצקאלע" (שיח"ק ח"א שער"ב)

י"ב תשרי

הרה"ק ר' אברהם המלאך בן הרה"ק ר' דוב בער (המגיד מ'מעזריטש) זי"ע

כינהו המלאך

מען האט אים גערופן מיט די צו-
נאמען אברהם המלאך, ווייל ער איז
געווען ממש כמלאך אלקים.

עבודתו בקודש

הרה"ק רבי יצחק מ'ראדוויל זי"ע
האט איין יאר אינמיטן זומער געבעטן
זיין טאטע דער זלאטשובער מגיד זי"ע
אז ער וויל פארן אויף א שבת צו רבי
אברהם המלאך, האט אים זיין טאטע
געגעבן ערלויבעניש נאר אויב ער בלייבט
שוין דארט אויף ביז נאך תשעה באב,
ר' יצחק האט זיך זייער געפריידט אז
ער וועט קענען מיטהאלטן זיין הייליגן
עבודה פאר א שיינע פאר וואכן.

רבי יצחק ראדווילער איז טאקע
דארט געווען פאר אפאר וואכן, און זיך
אנגעשעפט מיט הויפענעס קדושה און
יראת שמים.

ווען עס איז אנגעקומען תשעה
באב איז רבי אברהם המלאך אריין
געקומען אין בית המדרש און זיך ממש
אראפגעלייגט אויפ'ן ערד בפשוט ידיים
ורגלים, און געוויינט און געקלאגט אויף
די חורבן הבית און די צער השכינה,
אזוי איז ער געליגן דארט ביז תשעה
באב נאכמיטאג ווען ער איז געגאנגען
דאווענען מנחה.

דעמאלס האט ר' יצחק פארשטאנען
פארוואס זיין טאטע האט אים געהייסן
בלייבן אויף תשעה באב. (שיח"ק ח"א ש"ע)

י"ג תשרי

הרה"ק ר' שלום שכנא בן רבי אברהם המלאך - מ'פראהביטש זי"ע מדרגתו הגדולה

הרה"ק רבי אברהם המלאך איז אוועק
ביי די זעקס און דרייסיג איבערלאזנדיג
צוויי קליינע יתומים'לעך, הרה"ק ר'
ישראל חיים מ'לודמיר און הרה"ק ר'
שלום שכנא מ'פראהביטש. און הרה"ק ר'
שלמה מ'קארלין האט זיי אריין גענומען
צו זיך אינדערהיים און זיי אויפגעצויגן,
ווען זיי זענען געווארן עלטער האט
ער גענומען ר' ישראל חיים פאר אן
איידעם, און ר' שלום שכנא איז א חתן
געווארן צו די טאכטער פון ר' אברהם
מ'קאריסטשוב זי"ע אן איידעם פונעם
הייליגן מאור עינים.

אויפ'ן וועג צו די חתונה איז
אויסגעקומען אז די חתן מיט ר' שלמה
מ'קארלין האבן זיך אפגעשטעלט אויף
א שבת ביי הרה"ק ר' ישעי' מ'דינאוויץ
זי"ע, און ר' ישעי' האט זיי גאר שיין
מכבד געווען, און דאס איז געווען א
שטארקע וואונדער פארוואס ער איז
מכבד די פרעמדע אידן.

נאכדעם איז אויסגעקומען אדורך צו
פארן די שטאט בארדיטשוב און דער
הייליגער בארדיטשוב'ער האט זיי אויך
שיין מכבד געווען, און ער האט זיי
געמאכט א גרויסע סעודה, נאך די סעודה
האט זיי דער בארדיטשוב'ער ארויס
באגלייט מיט טענץ ביז אין די גאס.

ווען די רעביצין האט געפרעגט דער
בארדיטשוב'ער אז גענוג געווען אז דו
האסט זיי צוגעשטעלט א גרויסע סעודה,
אבער פארוואס פארשעמסטו זיך אזוי
און דו גייסט ארויס טאנצן אין די גאס.
האט דער בארדיטשוב'ער גענטפערט
וואס זאל איך טוהן, אז אליהו הנביא
באגלייט זיי און טאנצט מיט, האב איך
דאך אויך געמוזט מיט טאנצן. (שיח"ק ח"א

ב"ט)

מאמר כ'

המשך סימן ד' הנהגות בית הכסא

להערות והוספות נא להתקשר
עם מכון "עבודת הלוי"
718.451.8674 Ext. 847

הטלית קטן

ג. לא פשט את הטלית קטן טרם נכנס לבית הכסא (ד).

מקום המושב

ד. מושב הבית הכסא לא היה בכיוון מזרח למערב אלא מצפון לדרום (ה).

דיבור לפני נטילה

ה. כשיצא מבית הכסא לא דיבר שום דיבור אפי' של חולין, עד לאחר שנטל ידיו ובירך אשר יצר (ו).

חומרות מיוחדות בנטילת ידיים ביציאה מבית הכסא

ו. קדושתו וטהרתו התבטאו מאוד בנטילת ידיים ביציאתו מבית הכסא, שהיה לו אז חומרות מיוחדות כדלהלן: נטל ידיו עם הכלי בסירוגין (ז) הרבה פעמים (כחמשה פעמים ויותר) (ב), ואחר כך הכניס שוב ידיו תחת זרם המים כמה פעמים (ח), וכן

מעיינות הלוי

אמנם לפי הזוה"ק והאריז"ל (הובא בשערי תשובה סי' ד ס"ק ט, ובכף החיים ס"ק קז) אין הידיים חייבות נטילה מחמת 'נגיעה' במקומות המכוסים או שאר זוהמא, אלא מחמת 'רוח רעה' גרידא, ולכן אין לומר ברכות, ולקרות בתורה, ואפילו מלה חדא אסור. וכתב המשנ"ב (ס"ק לח) שיש למהר וליטול ידיו כדי לא להשהות רוח הטומאה על ידיו.

וכתב בספר שלחן הטהור (מאמר הצניעות סי' ז) וז"ל, וטוב לנהוג שלא לדבר קודם נטילה, כמו שהזכירו שלא לדבר קודם נט"י שחרית כמובא במג"א (סי' ג סק"ו) בשם היכל הקודש (אות ב).

ז) בשו"ע (סי' ד ס"ח) מפרט הדברים הצריכים נטילה, חלק החמור ביותר הוא כשקם משנתו שאפילו ידיו נקיות, צריך נטילה. ויש שחייבו משום 'טומאה', כמו היוצא מבית הקברות. או משום ש"ידי מטונפות או מלוכלכות'.

ובכף החיים (סי' סח) הביא דברי המקובלים, דאפילו על כניסה לבד לביהכ"ס, גם בלא עשה צרכיו, שורה עליו רוח רעה.

ובספר יסוד ושורש העבודה (שער ב פ"א) הביא את לשון הזוה"ק [בלשון הקודש] וז"ל, כשנכנס לביהכ"ס לא יברך ולא יקרא בתורה אפילו מלה אחת עד שירחץ את ידיו, ואם תאמר משום שהן מלוכלכות, אין הוא כן, כי במה נתלכלכו, אלא אי להם לבני העולם שאינם משגיחים ואינם יודעים בכבוד רבונם, דאינם יודעים על מה העולם עומד, הנה רוח אחד יש בכל בית הכסא שבעולם, השורה שם ונהנה מאותו הלכלוך והטינוף ומיד הוא שורה על אותם האצבעות של ידי האדם ע"כ, לכן ראוי לאדם כשיצא מבית הכסא ליטול ידיו ממש כמו בנטילת ידיים שחרית, עכ"ל. וראה בהערה הבא.

ח) כתב בכף החיים (סי' יב) בשם המקובלים וז"ל, באופן שתרחץ כל יד ויד ג'

ד) כתב בשו"ע (סי' כא סעיף ג), מותר ליכנס בציצית לביהכ"ס.

האריז"ל בשער הכוונות (דרוש א' של תפלת ערבית) כתב וז"ל, צריך ליזהר שלא להסיר מעליו ציצית קטן לא ביום ולא בלילה וכו', ואין זמן שצריך להסיר אותו מעליו אלא בכניסתו לבית המרחץ.

ובספר מצות שימורים כתב וז"ל, בעת שנכנס אדם לביהכ"ס, אז כל ההארה מסתלקת ומתעלמת מן הציצית ונשאר עליו הטלית קטן כמו גלימא בעלמא, והנה מאותה ההארה שמסתלקת ממנה נעשה מהם מלאכים, כנודע שמכל מצות שאדם עושה, הוא ממשיך על אותה המצוה הארה גדולה משרש אותה המצוה, ואחר שמסתלקת אותה הארה ממנה, נעשה ממנו מלאכים ומשמורים האדם מכל דבר רע.

לכן בעת שנכנס האדם לביהכ"ס, אותם המלאכים שנעשו מהרשימו של הציצית, הם מסתלקים ממנו וממתנים שם בחוץ עד שיוצא פעם אחרת, לכן ארז"ל בכניסתו לבית הכסא יאמר התכבדו וכו', עכ"ל.

וכ"ה בספר עבודת הלוי מנהגי הסב"ק זי"ע. ובהליכות קודש קאסאן איתא, בעודו בחדרו, הכניס את הציצית תחת הלייביל ולא היה פושטו בבית הכסא.

ה) בשו"ע (סי' ג סעיפים ה-ז) כתב, אם נפנה במקום מגולה שאין מחיצות, יכוין פניו לדרום ואחוריו לצפון. ובשו"ע הרב (מהד"ת סי' ג סעי' ז) חשש לדעת הרמב"ם (הל' בית הבחירה פ"ז ה"ט) [כן ביאר הב"ב סי' ג ד"ה והרמב"ם] שגם במקום מחיצה יש להחמיר שיהיה פניו לדרום ואחוריו לצפון, וכ"כ בכף החיים (אות טו) בשם עוד פוסקים.

ו) בשו"ע (סי' ד סעיף כג) כתב, לא תיקנו נטילת ידיים אלא לקריאת שמע ולתפלה, אבל ברכות דשחרית יכול לברך קודם נטילה.

עבודת הלוי

[ובספר דברות בית דוד מובא וז"ל, בשנת בצורת אחת כשכל ירושלים צמאה לטיפת מים, התקבצו

צורך לקמץ במים, וצריכים להחמיר בכל ספק טומאה, לפי כל השיטות.

א) אמר פעם בצחות לשונו 'קאנאדע האט גענוג וואסער ב'ה' - לקנדה יש די מים ב"ה]], כך שאין

עשה בכל פעם שנטל ידיו (ג) (מלבד נט"י לסעודה).

לא נטל ממים שעברו בצינור העובר בבית הכסא

ז. הקפיד לא ליטול ידיו ממים שעברו בצינור העובר בבית הכסא ט).

מקום העמדת הכלי נטילה

ח. גם בנטילה מבית הכסא היה נזהר לא להעמיד את הכלי עם מי הנטילה לתוך הכלי שלתוכו שופכים את המים הטמאים, או לתוך הכיור (ד), ואם הניחוהו שם לא נטל מכלי זה י).

נגיעה בהכיור

ט. אחר הנטילה דקדק לא לסגור את הכיור בידי אלא ע"י מטפחת, כיון שנוגעים בו בידים טמאות בשעת הפתיחה יא).

זהירות בהלכות נטילת ידיים

י. היה דרכו לעורר ללמוד ולקיים את כל פרטי הלכות נטילת ידיים [א], כי בזה תלוי יסוד הקדושה והטהרה, והרבה נכשלים מחמת חוסר ידיעה ולימוד ההלכות יב), כגון שסומכים עצמם לנקות בכל מידי דמנקי במקום נטילה במים, ואינו נכון, כי זה הוא רק בדיעבד כשאין מצויים מים או סיבה אחרת, אבל לא לכתחילה במקום שמצוי מים יג).

מעיינות הלוי

וכ"כ בסידור הרב ז"ל, ולא יגע בכלי בידו הלחה בין שפכה לשפכה, פן יגע בידו השנית בלחלוח זו הכלי שבאה ממים טמאים שעל ידו הראשונה. ואף שיחזור וישפוך על ידו השניה ב' פעמים, אין המים שעל יד זו מטהרים את לחלוחית מים טמאים שנטמאו מיד הראשונה וכו', ע"כ.

ויש מחמירים שאפילו המים שהגיעו לידי לפני הנטילה, מקבלים טומאה מאותו רגע שהחליט ליטול הידים, ומטמאים המים שעל ארון הכלי, ושוב אינם נטהרים אף לא ברביעית מים, ולא במים שניים כיון שלא באו על ידי נטילה, ולכן העצה היא כנ"ל.

וכ"כ החזו"א (סי' כד ס"ק כג) לנגב הברזא כדי שלא יגיעו לידו מים מלחלוחית הברזא לפני נטילתו, ובין נטילת ראשונים לשניים, ואפילו נטל הראשונים ברביעית.

יב) כתב בראשית חכמה (תוצאות חיים אות צד), ילמוד האדם דינים הנהוגים בתוך ביתו שיהיה בקי בהם, כגון דיני ברכות, נטילת ידיים, שבת, עירובין וכו'.

יג) כתב בשו"ע הרב (סי' ד ס"ח), אלו דברים שהן צריכים נטילה במים דוקא, ולא בכל מידי דמנקי, אבל אין צריך לערות על ידו ג' פעמים וכו'. ובס"ג כתב, אם אין לו מים כלל אם רוצה להתפלל מיד, צריך לנקות ידיו קודם התפלה וכו' בכל מדי דמננקי וכו'. ובכף החיים (סי' קא) כתב שלא מועיל להעביר רוח רעה אלא במים.

פעמים ולא תרחצם יחד ג' פעמים כל יד, אלא פעם אחת ביד זו ופעם אחת ביד הב', בסירוגים, כי על ידי כן, רוח הטומאה הנקרא שיבתא בת מלך היא ומקפדת ודולגת וקופצת עד שנעתקת לגמרי משם, ואם לאו אינה נעתקת.

ט) כתב בשו"ע (סי' ד סעיף ז), טוב להקפיד בנטילת ידיים שחרית בכל הדברים המעכבים בנטילת ידיים לסעודה. רמ"א, מיהו אינו מעכב לא כלי, ולא כח גברא, ושאר הדברים הפוסלים בנטילת הסעודה.

אבל בכף החיים (סי' כז) הביא מהיעב"ץ שהשיג על הרמ"א ז"ל, ולע"ד נראה יש חשש ברכה לבטלה כשאין הנטילה הגונה בכל דקדוקי חז"ל וכו'.

ומביא שם (סי' ד אות יא) בשם כמה אחרונים ז"ל, דמים שהכניסום לביה"ס פסולים לנטילת ידיים וכו', וחזינא לרובא דאינשי דעלמא כשיוצאים מבית הכסא, שופכים המים שבכלי שהוליכו עמם לבית הכסא, ואינם נוטלים ידיהם עם אותם המים.

ורבינו הוסיף חומרא ע"ז אפילו באופן שעובר שם דרך צינור.

י) ראה לעיל (סי' ב סעיף יג).

יא) וכדעת הפוסקים לעיל (הערה ט) שיש להחמיר כמו בנטילת ידיים לאכילה.

עבודת הלוי

עבודתו זאת כבר התחילה בימי נעוריו, כמו שסיפר על זקינו הסב"ק ז"ע בזה"ל, 'כמו כן הביט על מעשי נכדיו, גם אחר מעשי הביט הרבה, בפרט בשעה שהייתי נוטל ידיו' (שיח"ק ח"א עמ' פ).

ה) מהאי טעמא קרה הרבה פעמים כשנטל את ידיו בפני הצינור, נטל את ידיו בכלי (פארים קא"פ) נקי, כי הכלים שם לא היו נקיים מזהמת המים.

לו אשרי העם שנוטלין ידיהם כדת וכדין. ואמר מה לכם מהבצורת, ושנינו כבשי דרחמנא למה לך, הקב"ה שציוה ליטול ידיים ידאג עבורנו למים, ע"כ.

ו) אין לתאר זהירותו המופלגת בפרשיות מכל ענין טומאה וזהומה, ועבודתו הק' בטהרת ידיו הקדושים.

חסידיים בביתו של הרה"ק רבי אלעזר מנדל מלעלוב זי"ע לסעודת מלוה מלכה, ורצו ליטול את ידיהם לסעודה בצלוחית קטנה שהחזיקה בקושי רביעית, אבל הרה"ק מחה בהם והורה ליטול ידיים בכלי גדול מלוא חפניו, כי כל צבא השמים שומעים, והקב"ה עומד עם פמליא של מעלה וכולם עונים ואומרים אשרי העם שככה

בארות הלוי

בטהרה אינה מתקבלת למעלה, וצריכים לחנך בזה את הילדים מקטנותם, שהיו זיהרים בענייני טהרה וקדושה, וליטול את הידים כדת וכדין, הכל כנפסק בשלחן ערוך (דבר"ק ח"א עמ' רעו).

א) א"ח סי' צב ס"ז, ויש שאינם נזהרים בזה, ובתוך כדי לימודם נוגעים בצואת האף והאוזן, או מחככים את שערות ראשם, ונמצא שלומדים תורה בידים מזהומות, ותורה כזו הנלמדת שלא

סימן ד
[א] ביותר ראוי לעורר בענין נטילת ידיים בנגיעה במקומות המטונפים, בצואת החוטם ובאוזן, ובזיוכין הראש, שזו הלכה פסוקה בשלחן ערוך

אבותינו ספרו לנו

זכרונות ועובדות מאנשי שלומינו בצל קדשו של רביה"ק זי"ע

הרה"ג ר' שמשון פויגעל שליט"א (ב)

ר"מ ביישיבתינו הק' רבות בשנים - ומחשובי תושבי קריתנו הקדושה

זיך נישט לאן נארן

דער רבי פלעגט כסדר זאגן אז דער עיקר לימוד התורה איז צו לערנען מיט א שטארקע הבנה, מיזאל זיך פלאגן צו פארשטיין גוט, און בעיקר "זיך נישט לאן נארן..."

במתק לשונו האט ער אסאך מאל צוגעלייגט אז דאס אז מען געוואוינט זיך איין אז מ'לערנט גוט אפ א זאך, העלפט דאס אויך אין עבודת ה' אז מ'לאזט זיך דארט אויך נישט נארן... א מענטש קען זיך דאך אסאך פאפן אין עבודת ה', ער מיינט אז ער טוט גוט, און ביז דערווייל איז עס נישט ממש אזוי. אבער אז מ'לערנט גוט דורך א זאך, דעמאלטס וועט מען ביי יעדע זאך אזוי טון, מען וועט עס גוט אדורך טראכטן צי ס'איז רייכטיג אדער נישט, ממילא וועט עס העלפן אויך דארטן.

איך וויל האבן א חלק אין דעם

בדרך אגב, אז מען רעדט פון לימוד התורה, וועל איך דערמאנען א מוראדיגע מעשה. ס'איז שוין געווען אין

צו פרעגן וואס ער טוט פאר פרנסה און פארוואס ער איז דא, האט ער געזאגט אז ער גייט ארום פאר "ארטסקרול". האט אים דער רבי געפרעגט "וואס איז דאס?" ער האט אנגעהויבן זאגן אז ער איז נישט געקומען בעטן געלט, ער וויל נאר א ברכה, אבער דער רבי האט נישט נאכגעלאזט און ער האט נאר געוואלט אז דער איד זאל אים אויסקלארן וואס די ארגאניזאציע איז.

האט דער איד געזאגט אז ארטסקרול האט אהערגעשטעלט א פירוש אויף ש"ס. און ער האט מסביר געווען "אז א איד קומט אריין אין בית המדרש, ער מאכט אויף א גמרא, און ער הייבט אן צו לערנען די גמרא, וואס טוט ער ווען ער פארשטייט נישט? ער מאכט צו די גמרא און ער גייט ארויס. אבער דער ארטסקרול פירוש העלפט אז ער זאל בלייבן לערנען און קענען ענדיגן זיין שיעור..." און דער רבי האט אים געזאגט "אזוי? קום צוריק מארגן..." ער האט נאכאמאל אנגעהויבן זאגן אז ער דארף נישט קיין געלט, אבער דער רבי האט אים בלויז ווידעראמאל געזאגט "קום צוריק מארגן".

שוין, ער איז צוריקגעקומען דעם קומענדיגן טאג, און דער רבי האט ארויסגענומען צען טויזנט דאלאר, א שיינער סכום היינט און אוודאי דעמאלטס, און ער גיבט אים עס אהין. דער איד האט געזאגט "איך בין נישט

די לעצטערע יארן, ווען עס איז געקומען אויף יו"ט שבועות א ליטווישער בחור און ער האט מיטגעהאלטן מיט'ן רבין דא דעם גאנצן יו"ט. עס איז געווען א פלא אים צו זען דא, ער איז נישט געווען קיין חסידי'שער בחור, און מען האט אים טאקע געפרעגט מוצאי יו"ט פארוואס ער איז דא.

האט דער בחור דערציילט, אז זיין טאטע האט אים געשיקט אויף טאהש לכבוד יו"ט שבועות. ווייל דעם בחור'ס טאטע ארבעט פאר די "ארטסקרול" ארגאניזאציע, און איינע פון זיינע אויפגאבעס איז צו זיין דער וואס גייט ארום איבער די וועלט צוזאמנעמען די נדבות וואס זיי באקומען פון פארשידענע נגידים פאר זייערע פראיעקטן.

איינמאל, מיט יארן פריער, ווען ער איז געקומען אויף מאנטריאל, האט ער געטראכט ביי זיך אז וויבאלד מען רעדט דאך אין די גאנצע וועלט אזוי שטארק פונעם טאהש'ער רבין, וועט ער קומען נעמען א ברכה פון רבין אז ער זאל מצליח זיין מיט זיין ארבעט.

ער איז אריבערגעקומען דא, און ער איז אריינגעגאנגען צום רבין און געבעטן א ברכה. דער רבי האט אים אנגעהויבן

ביטע לאזט א מעסידש אויף קול איחוד טאהש

718-451-8674

און דדוקט 842

אויב האט איר א מעשה

צו פארציילן פון רבינו הקדוש זיענעכ"י

אדער איר וויסט פון א מענטש וואס האט צו פארציילן

געקומען בעטן קיין געלט", האט אים דער רבי געענטפערט "דו ביסט נישט געקומען בעטן קיין געלט, אבער איך וויל האבן א חלק אין אזא זאך אז א איד קומט אריין אין בית המדרש, און אנשטאט פארמאכן די גמרא, בלייבט ער לערנען, איך געב דיר צען טויזנט דאלאר! איך וויל האבן א חלק אין זיין תורה.

וואס מיינט א תורה'דיגע שטוב?

יעצט וועל איך צוגיין צו "עבודה". מען דארף נישט צופיל פירושים, יעדער ווען מען האט געזען דעם חלק העבודה פון רבי'ן, דער "לפניו נעבוד ביראה ופחד", מיט אזא הייליגע יראה עילאה, און וויאזוי עס האט אויסגעזען א דאווענען, מיטן כל עצמותי תאמרנה.

איך געדענק, עס איז געווען ווען איך בין געווען א בחור אין ישיבה, איז דער רבי אריינגעקומען איין פארמיטאג אין היכל הביהמ"ד, און מען האט אויסגערופן אז דער רבי קומט זאגן א דרשה.

דער רבי איז אריינגעקומען, און געעפנט א חומש און אנגעהויבן פארלערנען די פסוקים אין פרשת עקב "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל ממך כי אם ליראה את ה' אלקיך", דער רבי האט עס אזוי מפרש געווען, און ער האט מיט קאך געזאגט "און דאס מיינט א תורה'דיגע שטוב! א שטוב וואס ברענגט צו יראה, דאס איז יראת שמים, דאס מיינט א תורה'דיגע שטוב!"

קיינער האט נישט געוואוסט וואס דאס מיינט. שפעטער האט מען געשמעסט אז דעמאלטס בשעת מעשה האט מען געהאט אנגעטראגן עפעס א שידוך פאר איינעם פון די בני המשפחה. געוויסע מקורבים האבן פרובירט אפצורעדן דעם שידוך, און געזאגט אז ס'איז נישט קיין "תורה'דיגע שטוב", אבער דער רבי האט געהאלטן אז זיי זענען מלא יראת שמים, און דאס מיינט באמת א ריכטיגער

"תורה'דיגער שטוב".

דער רבי פלעגט טאקע אלעמאל נאכזאגן פון הרה"ק רבי מאיר'ל פרעמישלאנער זי"ע אז "מענטשן לערנען די תורה, אבער די תורה אליין לערנט מיט מאיר'ל..." דאס איז די ריכטיגער וועג, אז די תורה זאל לערנען פארן מענטש דעם ריכטיגן וועג, צו האבן יראת שמים.

עבודת השם

אויך פאר די בחורים האט דער רבי פארארבעט מעשים אז זיי זאלן שטיין בעבודה און יראת שמים. דער רבי האט

איך וויל
האבן א חלק
אין אזא זאך אז
א איד קומט אריין
אין בית המדרש, און
אנשטאט פארמאכן
די גמרא, בלייבט ער
לערנען. איך געב
דיר צען טויזנט
דאלאר!

כסדר גענומען משפיעים וואס זאלן ארבעטן און דורכרעדן ענינים מיט די בחורים אין ישיבה.

איך געדענק ווען הרה"צ רבי דניאל פריש זצ"ל, מגדולי המקובלים ונקיי הדעת שבירושלים, איז אנגעקומען אויף טאהש, און דער רבי האט אים געבעטן צו בלייבן זיצן אין ישיבה אויף אפאר וואכן פארברענגען מיט די בחורים, האלטן דרשות, אריינרופן געוויסע בחורים וואס מען האט געדארפט געבן אביסל חיזוק, און דער רבי האט זיך אונטערגענומען אים צו געבן וויפיל ער האט געהאט

געפלאנט צו מאכן דורכאויס די פאר וואכן פון ארומגיין על פתחי נדיבים.

דעם רבי'נס שאיפה איז געווען אוועקצושטעלן ריכטיגע עובדי השם, דאס איז געווען זיין מטרה מיט די ישיבה. דער רבי האט אויך גערופן הרה"צ רבי משה בער בעק זצ"ל, אז ער זאל מאכן חבורות מיט בחורים, רעדן אין אלע עניני עבודה, און דער "כי אם ליראה" איז געווען דער עיקר העיקרים צו וואו די בחורים זאלן אנקומען.

אגב, אפילו ביים לערנען האט דער רבי אויך גענומען יונגעלייט זאלן צולערנען מיט די בחורים וואס האבן געדארפט הילף. הרה"ג ר' משה ברוך ווייס ז"ל דער מנהל הישיבה בימים ההם, האט מיר געזאגט אז דער רבי האט אים אנגעזאגט אז ער זאל בשום אופן נישט נעמען קיין געלט פאר די יונגעלייט צולערנערס פון די טאטעס, נאר ער אליין וועט באצאלן די גאנצע זאך. דער רבי האט אים געזאגט "צו וואס שיקט א טאטע אהער זיין בחור אין די טאהש'ער ישיבה? ער וויל איך זאל אים אויפארבעטן. נו, דארף איך דאך טון פאר דעם..."

עבודה מתוך יגיעה

נאך א וויכטיגע נקודה במשנתו פונעם רבי'ן איז, אז דער רבי האט געהאלטן אז מען דארף לערנען מיט יגיעה און פלאג, ווייל נאר דאס וועט זיך האלטן, און נישט נוצן גרינגע וועגן. א דוגמא לדבר, איז די נושא פון "באטעס". ס'איז געווען בחורים וואס זענען געגאנגען צו ר' משה ברוך בעטן אז ליל ששי, אדער ענליכע זמנים, זאל מען מאכן באטעס, וואו די בחורים וועלן קומען פארברענגען בשירות ותשבחות זיך צוצוגרייטן צו א ווארעמען שבת.

ר' משה ברוך איז אריינגעגאנגען פרעגן דעם רבי'ן אויב מען קען מאכן באטעס, אבער דער רבי האט נישט רעאגירט. ער האט נישט געגעבן קיין רשות אויף דעם, אבער ער האט אויך

המשך בעמוד כד

אזר לישורים

זכרונות מאנשי שלומינו שהלכו לעולמם

המזכיר הזה נתנדב
לזכרון ולכבוד נשמת
הרה"ח ר' אלימלך
ב"ר חיים ז"ל משב"ק
על ידי חתנו היקר
מוקיר זכרו מוה"ר
משה יצחק אליעזר
פאפלאנאש הי"ו
אב"י בקריתינו
הקדושה

ז"ע, וואו ער האט באדינט דעם רבין
מיט א געוואלדיגע געטרייטשאפט עד יומו
האחרון.

בכל ביתי נאמן הוא

די לאנגע יארן פון איבערגעגענקייט
און אויסטערלישע געטרייטשאפט האבן
געפירט צו דעם אז ר' אלימלך זאל
מרגיש זיין אין אלע מצבים דעם הייליגן

הרה"ח ר' אלימלך קליין ז"ל (ב) משב"ק ויד ימינו של רביה"ק ז"ע רבות בשנים

י"ב תשרי תש"ס

שטיין צו דער האנט און ממשיך זיין
מיט די שימוש בקודש, האט ר' אלימלך
ווי א געטרייער תלמיד עושה רצון
רבו, איבערגעלאזט אלעס, פארקויפט
זיין דירה, און זיך אריבערגעצויגן מיט
מסירות נפש צו שטיין לימין רביה"ק

נישט לאנג האט ר' אלימלך ז"ל
געוואוינט אין מאנטריאל נעבן זיין שווער
ר' אשר זאבעל ז"ל אין מאנטריאל,
נאר נאכן פערזענליכן פארלאנג פונעם
הייליגן רבין ז"ע אז ער זאל קומען
וואוינען קיין קרית טאהש, כדי צו קענען

המשך מעמוד ב'ג

נישט געזאגט גארנישט דערקעגן, ער
האט פשוט נישט געענטפערט. פאר אים
איז דאס געווען גענוג צו זען אז דער רבי
האלט נישט דערפון, און ער האט נישט
געגעבן קיין רשות עס צו ארגאניזירן.

יארן שפעטער האט מיר ר' משה
ברוך געזאגט אז ער האט פארשטאנען
פונעם רבין אז ער איז נישט מסכים
דערצו, צוליב וואס די התעוררות וואס
מען באקומט ביי א ווארעמע פארברענג.
אונדאז ווערט מען בשעת מעשה געהויבן,
מען זינגט ניגוני התעוררות און מען
הערט גוטע ווערטער, אבער דאס איז
נישט א זאך וואס עס בלייבט. עס איז
גוט אויפ'ן פלאץ, אבער שפעטער ווערט
עס פארגעסן. אבער ווען מען פלאגט זיך,
מען האט יגיעת התורה, און מען לייגט
אריין טיפע כוחות הנפש ביים דאווענען,
דער חלק בלייבט אויף שפעטער אויך,
עס ווערט אריינגעקריצט אינעם נפש און
עס בלייבט א קנין נצחי.

למעשה איז שפעטער יא געווארן

איינגעפירט די חבורות ליל שישי, אויך
מיט'ן הסכמה פונעם רבין.

דער רבי האט געהאלטן אז די עיקר
איז יגיעה, מ'זאל לערנען אפילו אויב
עס קומט נישט אן גרינג, און נאר אזוי
וועט מען מער שטייגן. דער רבי פלעגט
אויך כסדר זאגן "אין די יונגע יארן איז די
צייט צו הארעווען, שפעטער ווערט מען
עלטער, מען ווערט קאלט, און מען פילט
נישט אזוי דעם אויבערשטן. ווי מער
מען הארעוועט אין די יונגע יארן, קען
מען האפן אז ס'וועט בלייבן אויך אויף
שפעטער..."

ודרך חיים תוכחת מוסר

דער רבי אליין איז דאך געווען א
לעבעדיגע דוגמא אויף "יגיעה". דאס
האט מען געזען ביים תהלים זאגן, ביים
דאווענען, און דאס האט ער פארלאנגט
פון יעדן בחור.

איך געדענק איינמאל איז מען אריין
צום רבין בעטן אז ער זאל רעדן מיט

גראדע, דער רבי פלעגט יא מחזק
זיין, נאר נישט ביים תורה זאגן. ביי די
מעשיות פלעגט דער רבי זאגן חיזוק,
ביי די שמועסן פארן דאווענען, דארט
פלעגט דער רבי רעדן מיט א ליבליכקייט,
ער פלעגט זיך אפילו אביסל ווערטלען
מיט די בחורים, אבער די מנהלים האבן
געבעטן אז אלעס זאל גיין אויף דעם
מהלך. דער רבי האט נישט רעאגירט,
אבער ער איז געגאנגען ווייטער מיט
זיין וועג אזויווי ביז דאן, און געזאגט די
שארפע ווערטער און דברי מוסר ביי די
שלוש סעודות תורה.

המשך יבא בעז"ה

רבי'ן; און בבחינת טרם יקראו האט ער מרגיש געווען רצון קדשו און געשטאנען דעם רבין לימין עוז. ווי עס שפיגלט זיך אפ פון אט די געשיכטע וואס הרה"ח ר' אהרן קרויס הי"ד דערציילט:

איין מוצאי שבת, איז ר' אלימלך ארויסגעקומען פון חדרו הפרטי, נאכן ענדיגן די ארבעט אויפן וועג אהיים. און צו מיין גרויס וואונדער, גייט נישט דורך קיין פופצן מינוט און איך זע ווי ר' אלימלך איז שוין אויפן וועג צוריק; מיט א בהלה לויפט ער אריין אין רבינ'ס צימער, גייט אריין פאר עטליכע מינוט, און קערט זיך באלד צוריק אהיים.

צו מיין גרויס נייגער בין איך צוגעגאנגען צום אים פרעגנדיג, "וואס גייט פאר? דו ביסט דאך נארוואס דא געווען, פשר לי הדבר?"

למרות הפלא פארציילט מיר ר' אלימלך, אז באלד ווען ער איז אנגעקומען אינדערהיים, האט ער באקומען א געפיל אז דער רבי דארף אים דרינגענדיג גלייך האט ער זיך צוריקגעדייט למעון קדשו צו זען דעם רבינ'ס מצב. צו זיין שאק האט ער באמערקט דעם רבין פארשפארט אין צימער אן קיין וועג ארויס; "ווען איך קום נישט צוריק, וואלט דער רבי דארט געבליבן פאר א לענגערע צייט!"

רבתינו הגיע זמן

עס איז געווען אמאל וואס צוליב א וויכטיגן ענין האט ר' אלימלך כסדר מעורר געווען דעם רבין אז עס איז שוין צייט צו גיין דאווענען. נאכן אונטעריאגן עטליכע מאל, האט דער רבי אים אנגעקוקט מיט א שטיקל הקפדה פארן זיך אריינמישן אין זיין עבודת הקודש.

האט זיך ר' אלימלך מתנצל געווען פארן רבין, זאגענדיג, "איך האב א בפירושע ראיה פון די הגדה של פסח אז עס איז מותר פאר א תלמיד מעורר צו זיין זיין רבין צו גיין דאווענען".

"מיר זענען ביי די מעשה פון רבי אליעזר ווי די תלמידים האבן מעורר געווען די תנאים צו קריאת שמע". דער רבי האט זייער הנאה געהאט פון זיינע ווערטער און האט זיך תיכף געשטעלט דאווענען.

עוסק בצרכי ציבור

באמונה

ווי ארויסגעברענגט פאריגע וואך, איז ר' אלימלך נישט בלויז געווען איבערגעגעבן לימין רבינו, נאר ער איז אויך שטענדיג געווען גרייט לטובת הציבור. ווער עס האט זיך נאר געקלאמערט בצל כנפיו פונעם הייליגן רבין, האט ער אויפגענומען בסבר פנים יפות און געשטאנען יעדן איד צו דער האנט מיט וואס אימער. אט זענען עטליכע עפיזאדן וואס זענען מעיד אויף זיין אויסטערלישע מידת השתוות.

ספק ברכה

אין איינע פון די ווינטער נעכט אין א שפעטע שעה, האט זיך געהערט א

לייכטע קלאפ אויף דער טיר פון ביתו נאווה קודש פונעם רבין. ר' אלימלך, וואס איז געווען איבערגעמידעט נאך א לאנגע נאכט פון קבלת קהל און האט שוין געהאלטן ביים אהיימיגן, האט געעפנט די טיר.

ביים טיר זענען געשטאנען דריי עלטערע שוואכערע בחורים וואס האבן געוואלט אריינגיין צום רבין. זיי האבן דערציילט אז זיי זענען שוין עלטערע בחורים אבער ליידער נאכנישט זוכה געווען צו זייער זיווג. "מיר זענען געקומען פון ניו יארק, אפשר לאזט איר אונז אריין?" האבן זיי געבעטן.

ר' אלימלך האט זיי געענטפערט: "קבלת קהל איז שוין לאנג פאריבער, קומט צוריק מארגן". די בחורים האבן

זיך אבער פאר'עקש'נט און זיך געבעטן בתחנונים, "מיר זענען שוין ארבעטס-לייט, און מיר מוזן מארגן זיין צוריק ביי דער ארבעט. דאס איז די סיבה אז מיר זענען געקומען אזוי שפעט, מיר דארפן זיך שוין צוריקדייען".

ווי נאר ר' אלימלך האט דאס געהערט, האט ער זיי אריינגעלאזט. דער רבי האט זיי אויפגענומען אויף א גאר קורצע צייט און אנגעוואונטשן ברכת קדשו.

ווי נאר זיי זענען ארויס, האט ר' אלימלך באמערקט א צוטראגקייט אויף זייערע פנימער. "פאר דעם האבן מיר געמאכט דעם שווערן וועג?" האבן זיי געפרעגט מיט פאדרוס. "מיר זענען געווען זיכער אז דער רבי גייט אונז אויפנעמען פאר א שיינעם שמועס און א ווארעמע ברכה". ר' אלימלך האט זיי פרובירט צו באראיאן, אבער אן ערפאלג.

אינמיטן עפנט זיך די טיר, דער הייליגער רבי זי"ע בכבודו ובעצמו קומט ארויס, און גייט אראפ די פאדערשטע טרעפ פון ביתו נאווה קודש צו די גאס. ר' אלימלך איז גלייך געגאנגען זיך נאכפרייען. און די רבי זאגט אים "איך האב געוואלט טרינקען א טיי, אבער געווען מסופק אויב איך האב שוין געמאכט א ברכת 'שהכל' אויף די פריערדיגע טיי, דערפאר בין איך ארויס אין גאס לצאת מהספק ברכה".

דא האט זיך ר' אלימלך צוגעכאפט צום ענין, און זיך אנגערופן צום רבין "די בחורים האבן אויך א ספק ברכה" און דערביי פארציילט זייער צובראכן הארץ, ווי שטארק זיי האבן געוואלט פארברענגען לענגער מיטן רבין און באקומען א ווארעמע ברכה. ווי נאר די רבי האט דאס געהערט האט ער זיי תיכף צוריקגערופן, מכבד געווען מיט א טיי, און פארברענגט מיט זיי א לענגערע צייט.

די אמרות טהורות פונעם רבין און די ווארעמע מוסר רייד זענען פאר זיי געווען ווי כמים קרים על נפש עיפה. פון דארט זענען זיי ארויס בפנים חדשות, פול מיט חיזוק און התעוררות. אין א קורצע צייט האבן זיי פארשטערקערט זייער אידישקייט און זוכה געווען אויפצושטעלן א בית נאמן בישראל, אלעס צו פארדאנקען די חכמה פון ר' אלימלך און זיין ווארעם אידיש הארץ.

מליץ יושר:

עס איז ידוע די שארפע התנגדות פונעם רבין צו ליינען צייטונגען, אפילו ערליכע מאגאזינען פון ערליכע שרייבער שומרי תורה ומצות. דער רבי איז געשטאנען דערויף כחומה בצורה און כסדר מעורר געווען דערויף.

עס האט זיך געמאכט אמאל אז דער רבי איז אריינגעקומען אין איינע פון די דארמיטארי צימערן אין ישיבה, און באמערקט דריי בחורים אין א צימער, צוויי דערפון האבן געליינט צייטונגען און דער דריטער איז געשטאנען דערנעבן. ווי נאר זיי האבן באמערקט דעם רבין, האבן זיי מיט א בהלה עס פרובירט צו באהאלטן, אבער עס איז שוין געווען לאחר המעשה. דער רבי האט זיך ארומגעדייט צוטראגן, פון די מחזה גייענדיג אהין און צוריק אן קיין רוה.

ווי נאר דער רבי האט באמערקט ר' אלימלך וואס איז געקומען צו לויפן זען וואס עס גייט פאר, רופט זיך דער רבי אן: "מיילעך, ברענג מיר דעם שטעקן!" א ציטער האט געכאפט ר' אלימלך מיט די בחורים, וועלכע האבן גלייך פארשטאנען וואס דער רבי וויל דא.

ר' אלימלך האט זיך געמאכט נישט הערנדיג, אבער דער רבי האט נישט מוותר געווען. "מיילעך, ברענג מיר דעם שטעקן!" וועלנדיג זיך ארויסדייען, האט ר' אלימלך געזאגט "עס איז נישטא קיין

שטעקן צו געפינען" אבער דער רבי האט נישט נאכגעלאזט. זעענדיג אז עס איז יצא הקצף, האט ר' אלימלך געבעטן דעם בחור וואס איז געשטאנען אין די זייט ער זאל גיין ברענגען א שטעקן.

"אים הייסטו ברענגען?" פרעגט אים דער רבי, "ער איז מחויב במלקות פארן שטיין אין די זייט און נישט מוחה זיין!"

זעענדיג אז עס איז כלתה עליהם הרעה, האט ער בחכמתו זיך אנגעריפן א לימוד זכות צום רבין.

"אין די ספרים הקדושים געפינען מיר צוויי וועגן וויאזוי הקב"ה שטראפט א מענטש וואס האט געזינדיגט: אדער ברענגט ער אויף אים יסורים ח"ו ביז ער טוט תשובה מירא, אדער איז ער משפיע אויף אים א געוואלדיגע שפע ביז דער מענטש איז מרגיש דאס שלעכטס וואס ער טוט צוריק פארן רבונ של עולם וואס טוט אים אזויפיל גוטס, און דעמאלטס טוט ער תשובה מאהבה, וואס איז א פיל שטארקערע תשובה.

און ר' אלימלך האט זיך געבעטן ביים רבין, זאגענדיג: "די בחורים זענען זיכער אומשולדיגע, זיי זענען דאך בחורים יראי השם; זיי האבן נאר געהאט א שווערע מינוט און זיך ליידער געבראכן צום עצת היצר, זיי זענען זיכער יעצט צובראכן אויף שברי שברים, אפשר זאל דער רבי מחזק זיין זייער הארץ אנשטאט זיי צו שלאגן, אזוי וועלן זיי זיכער זוכה זיין צו א תשובה שלימה".

דאן האט זיך דער רבי בארואיגט, זאגענדיג פאר די בחורים "גוט! גוט! גייט לערנען", האבנדיג הנאה מנועם דבריו פון ר' אלימלך.

די צוויי בחורים האבן זיך תיכף אויפגעשטעלט און זענען אנטלאפן פאר גרויס בוש. אבער דער דריטער בחור, וואס איז געווען מוראדיג דערציטערט הערנדיג פונעם רבין אז ער איז חייב מלקות, איז צוגעקומען זיך מתחנן זיין פארן רבין אז ער האט נישט געמיינט קיין שלעכטס. האט אים דער רבי בארואיגט "זארג דיר נישט! מיילעך האט שוין אלעס ממתיק געווען..."

כיצד מפייסין

ווי עס איז איינגעפירט ביי אנשי שלומינו אז ווען מען מאכט א שלום זכר למזל טוב, ברענגט מען אריבער די שמחה אין ביהמ"ד צום טיש, פלעגט זיין, אז נאכדעם וואס די רבי האט טועם געווען פון די באנדלעך און געוואונטשן די בעל שמחה, האט ר' אלימלך עס צוטיילט אין קליינע טעלערלעך אויף א אופן אז די שירים זאלן גרייכן די גאנצע ציבור.

ר' אלימלך פלעגט כסדר בעטן אז מען זאל נישט כאפן קיין שירים גלייך פונעם רבי'ס טעלער. עס זאל נישט פירן צו קיין אנלויפעניש. אמאל האט אבער פאסירט אז א תלמיד הישיבה האט יא ארויסגעכאפט פונעם רבי'ס טעלער, ר' אלימלך האט דאס זייער פארדראסן און אים געגעבן א שטופ אוועק, כדי נישט צו שטערן דעם סדר קבוע.

גלייך נאכן טיש האט אים ר' אלימלך גערופן צו זיך אהיים, אים מכבד געווען מיט פירות. שירים פונעם רבין, און אים געבעטן בתחנונים ער זאל אים מוחל זיין פארן אים מבזה זיין. דער בחור האט זיך געוואנדערט טענה'נדיג צו ר' אלימלך "מיר דארפט איר איבערבעטן? איך דארף אייך קומען איבערבעטן פארן נישט פאלק?"

אבער ר' אלימלך האט נישט נאכגעלאזט, זאגענדיג "דו ביזט א בחור אין שידוכים, און איך האב דיר פארשעמט פארן גאנצן קהל הקודש". פארשטענדליך אז דער בחור האט אים גלייך מוחל געווען בלב שלם.

אבער דאס האט נישט באוויזן צו בארואיגן ר' אלימלך. נאר די קומענדיגע וואך, ווען דער רבי האט פארטיילט לעפלעך זוף שירים, האט אים ר' אלימלך גערופן ספעציעל צו נעמען שירים פונעם רבין, כאטש די בחורים פלעגן געווענליך נישט באקומען פון די זוף. ווי דער בחור האט דערציילט, האט אים ר' אלימלך נאך געקויפט צוויי מאל אן עליה, ווען עס איז אים אויסגעקומען צו דאווענען אין זיין מנין במשך די קומענדיגע פאר וואך, און דאן האט זיך ר' אלימלך נאכאמאל געוואנדן צו אים בעטנדיג מחילה אויף יענע שטופ.

המשך יבא בעז"ה

קריית טאהש באסעס
א באס וועט א"ה פארן
דאנערשטאג צופרי חוה"מ סוכות"

קיין קריית טאהש
די צווייטע טעג יו"ט

אויף שמחת תורה

פרייז \$160 ראנד טריפ

14-47	9:00	באר פארק
Bedford highway	9:30	וויליאמסבורג
walmart	11:00	מאנסי
park and ride	11:30	מאנרא

ביטע רופט באצייענעם

347-689-9964

בברכת כתיבה וחתימה טובה
צאתכם ובאתם לשלום

בריון און
מעסעדזשעס פון
אנשי שלומינו
צו אנשי שלומינו

מאנ'ש לאנ'ש

דובר מלכנו אמת

א גוטן

איך האב קודם זיך געוואלט באדאנקן פאר די מערכת פאר די הערליכע נייע איבערגעמאכט גליון באור החיים, עס זעט זיך אן די גרויסע כוחות וואס די הנהלת האיחוד לייגט אריין, איך גלייב אזא שיינע זאך קומט נישט צופיס, סיי די הערליכע נייע דעזיין, און סיי די געוואלדיגע תוכן.

איך האב נאר געוואלט צולייגן, איך האב געזען אין די נייע מדור "מנהיג קדשינו", וואו די שרייבער האט זייער שיין מסביר געווען די מקורות און טעמים פארוואס מיר פירן זיך צו זאגן "דובר מלכנו אמת וקיים לעד", האב איך געוואלט צולייגן א שיינע טייטש וואס כ"ק רבינו שליט"א האט אריינגעטייטשט אין דעם, (עס איז געווען נאכגעברענגט אין די קונטרס דברות קודש וואס איז ערשינען יעצט לכבוד י"ט ר"ה), אז די ווערטער דובר מלכנו אמת רעדט צום מענטש, אז אויב דאס וואס דו זאגסט גאנץ ר"ה "מלכנו", און "מלך", איז אויב ביסטו ממליך דעם אייבערשטן באמת, מיטן גאנצן הארץ, דעמאלטס "וקיים לעד" וועט דאס אנהאלטן אויך א גאנץ יאר, ווייל לויט וויאזוי מען איז ממליך דעם אייבערשטן אין די טעג, לויט דעם וועט דאס אנהאלטן א גאנץ יאר, כידוע פון די ספה"ק, אז אלעס גייט לויט די התחלה, לויט די אנהייב פונעם יאר.

זאל דער אויבערשטער העלפן מען זאל טאקע דאס קענען מקיים זיין מיטן גאנצן הארץ.

ישר כחכם וחילכם לאורייתא.

מ.ז.ג.

פנים חדשות באו לכאן

נאכן ווערן אזוי איבערראשט מיט די נייע איבערגעפרישטע גליון 'באור החיים' האב איך געשפירט אז איך מוז אריינשיקן א הארציגע דאנק פאר די חשוב'ע מערכת, וועלכע איז שטענדיג בבחינת 'מוסיף והולך' מיט פרישע חידושים לתועלת די

טויזנטער ליינער - תלמידי וחסידיו טאהש.

השי"ת זאל העלפן אז עס זאל זיין תשרה שכינה במעשה ידיכם, ווייטער צו קענען אויפטוען און ארויסגעבן אזעלכע הייליגע און תוכנ'פולע חומר ווי ביז יעצט.

של. קרית יואל

זיך רעכענען מיט א צווייטן

שוכט'ס למערכת 'באור החיים' ביטע אריינלייגן מיין שורות.

אלס די צענטראלע פלאטפארמע וואס ווערט געליינט דורך כלל אנשי שלומינו, וואלט איך געוואלט נוצן דאס פלאץ אויף צו מעורר זיין עפעס וואס איך גלייב אז עס קען זיין א שטארקע תועלת.

'מים נוראים' אין טאהש איז עפעס וואס איז ברייט באקאנט און עס פעלט זיך נישט אויס קיין פירושים והסברים, און אזוי ווי נאך פולע הונדערטער אנדערע אנשי שלומינו קוקט מען ארויס א גאנץ יאר אויף די הערליכע און הארציגע תפילות בביהמ"ד הגדול דורך מרן רבינו שליט"א און די אנדערע חשוב'ע בעלי תפילה קבועים, תפילות וועלכע געבן באשיינפערליך חיות פארן גאנצן יאר.

אבער דער פראבלעם ווערט, ווען עס קומט ביים דאווענען און אנשטאט צו הערן דעם בעל תפילה, הערט מען גאר א שכן פון די דערנעבנדיגע טיש וועלכע באשליסט יעצט מיטצוזינגען אויף א העכערן טאן, אזוי אז אלע ארומיגע טישן זאלן הערן...

ווי פארשטענדליך טוט דאס גאר שטארק שטערן ביים דאווענען און נעמט אוועק די טעם וואס די זיסע תפילות דארפן איבערלאזן, דעריבער, איז וויכטיג אז אפילו ווען איינער שפירט אז ער וויל יא מיטברומען מיט די בעל תפילה, זאל ער ביטע דאס טוען בינו לבין עצמו און נישט שטערן זיינע ארומיגע שכנים.

אין דעם זכות פון זיך רעכענען מיט א צווייטן, וועט מען זיכער זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר און צו א גמר חתימה טובה.

א מתפלל בצל הקודש

וויבאלד עס נעמט צייט צו מגיה זיין די בריוון אין דעם אפטיילונג כראוי, ביטע אנשולדיגן אויב זעהט איר נאך נישט גלייך אייער מעסעדזש אדער בריוו אינעם מדור.

לאזט א מעסעדזש אויף
קול איחוד
718.451.8674 #841

שיקט א
פּעקט
845.610.8674

שיקט א בריוו אויף
פאסט
11 VAN BUREN DR. #205
MONROE, NY 10950

איבערצוגעבן
אייער בריוו

עס איז זיכער אז אסאך כוחות, קאפ און מוח, איז אריינגעלייגט געווארן אין דעם, זאל די זכות טאקע ביישטיין פאר אלע געטרייע עוסקים במלאכת הקודש.

א דאנק פאר אייער ווארעמע פידבעק

דעריבער, אויב זענט איה, אדער א צווייטער גרייט צו נעמען אויף זיך די הוצאות, צוצושטעלן די קאלירטע קאפיס, אין אלע שטעט, אדער אפי' נאר אין אייער שטאט, אדער אפילו נאר לכבוד די ימים טובים, דאן אדרבה, ווענדט זיך צו די הנהלת האיחוד און מיר וועלן דאס בעז"ה צושטעלן, ולמצוה גדולה יחשב.

נייעט, באדיכטן, און
אנטוויקלונגען, אינערהאלב

קהילותינו הקדושים

צווישן מקהלת אנשי
שלומינו ברחבי תבל

במקהלות

ב ח צ ר ה ק ו ד ש :

ווידער אויפבוי פונעם גיגאנטישע סוכה הגדולה מיט פילע חידושים

אזוי אויך האט מען אין א באגריסענדע שריט אויך היי-יאר פארדאפעלט די חלק העזרת נשים פאר די סוכה, וואס מיט דעם איז אויך ערמעגליכט געווארן צו אויפשטעלן פארענטשעס פאר די נשים צדקניות מיטצוהאלטן די לעכטיגע טישן בצל הקודש, מיט א געשמאקע הויכקייט און באקוועמליכע צוטריט.

דאס קומט צוזאמען מיט נאך פארשידענע קלענערע שינויים לטובה צו מאכן באקוועמער און פארשענערן די היכל הסוכה האדיה, כראוי וכיאות, צו מקיים זיין מצות סוכה בהידורה.

וסוכה תהי' לצל - התנאהו לפניו במצות

אין די לעצטערע טעג איז געלאזט געווארן אין גאנג די בוי פראיעקט אויפצושטעלן די גיגאנטישע סוכה הגדולה בחצר בית מדרשנו הגדול, ווי עס קומען פאר די הערליכע טישן אין די נעכט פון חול המועד סוכות, וועלכע ווערט געפראוועט מיט גרויס דערהויבנקייט און שמחה.

בבחינת מוסיף והולך האט מען היי-יאר צוגעלייגט עטליכע חידושים לטובת ולהנאת אנשי שלומינו, צווישן זיי טוט מען אינוועסטירן גרויסע כוחות און געלט צו באצירן די דאך פון די גרויסע סוכה מיט אויגפארכאפנדע מייסטערוערק און מאיעסטעטישע הענגלייכטער, וועלכע וועט באשיינען די סוכה בתכלית היופי.

ק ר י ת ט א ה ש :

גרויסער פראיעקט פון הונדערט פופציג פרישע דירות גייט אריין אין פולן שוואונג בקרב הימים

ימין ושמאל תפרוצי! תושבי קריתנו זענען געשפאנט צו ערווארטן דעם דורכברוך און היסטארישן חלום וואס גייט אט אט ווערן א פאקט, מיט די אויפבוי פון פרישע הונדערט פופציג דירות צו לינדערן דעם שווערן דירות קריזיס וואס הערשט יעצט אין שטאט.

כי עתה הירחיב לנו! די הנהלת הקריה האט בהורמתא

מיט גרויס צופרידענהייט און באגייסטערונג האבן תושבי קריתנו הק' אויפגענומען די דראמאטישע נייעס איבער דעם פרישן הרחבת גבולי קדושה פראיעקט, מיטן געפלאנטן אויפבוי פון איבער הונדערט פופציג דירות וואס וועט אריינגיין אין אירע ערשטע פאזעס פון מלאכת הבנייה בקרב הימים בס"ד.

דמלכא פון כ"ק מרן רבינו שליט"א - וועלכע עס ליגט שטענדיג על לוח ליבו הטהור דער נאכאנאנדער דירות קריזיס און שטייגנדע פרייזן, - און זיך אריינגעווארפן בעוז ותעצומות אין די פרישע אינציטאטיוו צו שאפן די נויטיגע פערמיטן, און צוצושטעלן עפארדאבל רחבות'דיגע דירות פאר אנשי שלומינו.

דער היסטארישער פראיעקט וועט בעז"ה האבן אן איינפלוס אויף די גאנצע דירות מארקעט אין שטאט, און בעזרת השם לינדערן די איצטיגע פרייזן, און בעתיד צושטעלן לופטיגע

רחבות'דיגע דירות פאר די איינוואוינער.

יעצט בימי הרחמים והרצון זענען עיני ישראל נשואות עליה און מיט די אויגן צום הימל בעטן א תפילה שתשרה שכניה במעשי ידינו וחפץ ה' בידינו יצליח; דער גרויסער זכות פון רביה"ק זי"ע מייסד הקריה זאל מגין זיין צו קענען זיך פאראויסרוקן מיט די מלאכת הבנייה ביתר שאת ולברך על המוגמה, בשעטו"מ.

רוח הקודש אומרת כן ירבה וכן יפרוץ.

וועד האש"ל:

הונדערטער חסידים גרייטן זיך צו וויילן אויף שמחת תורה בצל הקודש

תושבי קריתינו נעמען אויף דעם רוף מיט ווארעמקייט און פארדינגען זייערע דירות פאר צוגענגליכענע פרייזן, און גייען דערמיט אריין אין א ווערטפולן גורל אויף \$500 קרעדיט אין סיי וועלכע געשעפט אין קריתינו הק', וזה נהנה וזה נהנה.

ומכאן הקריאה יוצאת: אנא שאו ידיכם קודש! אויב האט איר א דירה צו פארדינגען, זייט א מזכה את הרבים און לאזט איבער א מעסעדזש אויף קול איחוד.

צו דינגען, פארדינגען, אדער צו הערן די פרטים איבער אש"ל מלא, אזוי אויך אריינצוגיין אינעם גורל, און אלעס וואס באלאנגט צו שמחת תורה בצל הקודש, רופט אריין "קול איחוד" און דרוקט 15 פון די מעין מעניו.

תושבי קריתינו האלטן די דירות-פרייזן נידריג און גייען אריין אין א גאר ווערטפולן גורל.

קרית טאהש: תושבי קריתינו גרייטן זיך אויפצונעמען די הונדערטער חסידים וועלכע קומען מקבל פנים זיין רבם ברגל. לרגל די בעפארשטייענדע צווייטע טעג יו"ט בצל הקודש.

כידוע איז שמחת תורה דער צענטערפונקט, און דער תל תלפיות ווען אנשי שלומינו קומען צו פארן בצל הקודש צו קענען מיטהאלטן די דערהויבענע טעג בצלא דמהימנותא קדישא, און דער יום טוב פאדערט א מאסיווע אפעראציע פון חסד, אריינצונעמען די הונדערטער געסט פאר אש"ל מלא, "זאין הקומץ משביע את הארץ".

מכון עבודת הלויים:

הערליכער ספר "עבודת משולם פייש - זמירות לסוכות" ברענגט די ריכטיגע הכנה צום לעכטיגן יו"ט סוכות הבעל"ט

אין דעם הערליכען ספר וועלכער פארמאגט 432 עמודים, איז וואונדערבאר צוזאמגענומען מכל תורת וספרי רבינו הקדוש זיעעכ"א אויף אלע עניני סוכות מהחל ועד כלה, הכנה ליו"ט, לימוד מסכת סוכה, עניני יו"ט, סוכה, ד' מינים, נוי סוכה, צדקה ערב סוכות, סעודות החג, ושמחת בחג, הלל, הושענא, אושפיזין קדישין, ניסוך המים, שמחת בית השואבה,

שוחרי תורה וחסידות בכלל, אנשי שלומינו תלמידים וחסידים בפרט נעמען אויף מיט גרויס פרייד, די ערשיינונג פונעם וואונדערליכן ספר "עבודת משולם פייש - זמירות לסוכות", וועלכער ברענגט אריין א העכערע אטמאספארא אין דעם בעפארשטייענדן לעכטיגער יום טוב סוכות זמן שמחתינו הבעל"ט.

דער ספר איז נאך א רינגעלע פון דעם הערליכן קייט פון ספרי הקודש לבית טאהש וועלכע איז געווארן ארויסגעגעבן ברוב פאר ודהד דורכן בארימטן מכון "עבודת הלויים", וועלכע האבן שוין ארויסגעגעבן פולע ספרי קודש וואס באלייטן אידישע שטובער: עבודת הלויים תולדות השרף מטאהש זי"ע, עבודת הלויים תולדות הסב"ק מטאהש זי"ע, תהלים עבודת עבודה, עבודת עבודה מכתבי קודש, זכור אב - אשכבתיה דרבי, תהלים עבודת משולם פייש, עבודת משולם פייש לשבת, עבודת משולם פייש לשבועות, זמירות לחנוכה עבודת עבודה, זמירות לפסח עבודת עבודה, דער הייליגער פלאם (ד' חלקים), א שבת אין טאהש, סדר שלש עשרה מדות, סדר הקפות, הליכות הלוי, נועם אלימלך דפו"ר.

איר קענט סיי ווען באשטעלן, און מ'וועט עס אייך אפשיקן צום טיך. אדער אפשיקן פאר מתנות פאר אייערע נאנטע וכדו'.

מכון עבודת הלויים 718-840-3333

קחו ברכה לתוך בתיכם.

הושענא רבא, פרידה מהסוכה, שמיני עצרת, שמחת תורה, וכו'. מייסטערהאפטיג מסודר און קלאר, איינגעטיילט אין דרייסיג באזונדערע פרקים, מיט קעפלעך וכדו', וכל הראה אומר ברקאי.

באזונדער איז דא א הערליכע מדור פון בצילא דהילולא קדישא, סיפורי צדיקים פון וועם די יומא דהילולא געפאלט אין ימי החג.

ווי אויך איז הערליך געדרוקט די זמירות לסוכות באותיות מאירת עינים באזונדער פאר יעדע סעודה, און אויך פאסיגע ניגוני סוכות.

די מבינים זאגן אז דאס זיך באנוצן מיט דעם ספר וועט באשיינען ריכטיג דעם יו"ט טיש, און ס'ברענגט אריין א רוחניות'דיגע עונג יו"ט אין שטוב.

ס'איז אויך דא צובאקומען א גאר הערליכע אנטיק לענדערנע, וועלכע איז פאסיג פאר א ווערטפולע מתנה פאר סיי וועם.

ספרי אבות
לכבוד סוכות

מיר קענען עס
בעה אפשיקן
סי ווי שוין
אדערשטעלען
אלץ א
ווערטפולע מתנה

אבות
ספר אבות מאת

צו באשטעלן פארברנט אייך:
מכון עבודת הלויים
718-840-3333
718840333t@gmail.com
toshhistory.org

כדי צו פארטיינען
חשובי קריתנו הק
מקיים צו זיין די מצוה
הכנסת אורחים

אריינקומען אלץ
שמחת תורה בצל הקודש

נאלי פראקאוויר
פאר אלע חשבי קריתנו וועלכע פארדינען ויער ריז פאר א צוגעגליכע פרייז א

סבבנענענענע
גורל

אויך \$500 ווערט אין סיי וועלכע געשעפט אין שטעטל

אריינגעגויז אינעם גורל
בייטע רופט אריין קול
איחוד טאהש

514-500-8674
עקס. 1-5-0

און לאזט איבער אייער
נאמען און טעלעפאן נומער
ווי אויך וועלכע פרייז איר
האט געבעטן, און וויפיל
בעטן/מענטשן

די גורל וועט פארקומען בע"ה
ראש חודש חשוון תשפ"ז ה'הב"ל"ט

חאטש

באריכטן און
אנטוויקלונגען פון די

4 תורה פעסטונגען

ישיבה גדולה און החיים טאהש
ישיבה גדולה תורת משולם פייש טאהש - ניו יארק
ישיבה קטנה און החיים טאהש
ישיבה קטנה תפארת משולם פייש טאהש - ניו יארק

ישיבה של רבי

נייעס, באריכטן, און
אנטוויקלונגען אינערהאלב

ישיבה קטנה
און החיים
קרית טאהש יע"א

א נענטערע בליק

געהויבענע פייער'דיגע מאמענטן זענען
פארלאפען פארגאנגענעם דאנערשטאג
נצו"י, ביים גייסטרייכן סיום מסכת פסחים
דורך תלמידי הישיבה - "אשרי מי שבא
לכאן ותלמידו בידו" - רובם ככולם זיך
געשטעלט אויף פארהער בכתב ובעל פה
אויף די גאנצע מסכתא

דאביי ורבא מיט א ברען, גייענדיג מחיל אל חיל פרק נאך
פרק, ביז עס איז געקומען די צייט צוזאמענצונעמען די
גאנצע מסכתא על בוריה.

עת הזמי"ר הגיע!

במשך די זומער וואכן אין די חדשים תמוז-אב, האבן
די בחורים אריינגעלייגט פיל ענערגיע איבערצוזרין די
לימודי השנה, מיט די כסדר'דיגע הילף פון די געטרייע
צוות הישיבה וועלכע האבן אריינגעלייגט אויסטערלישע
כוחות אונטער א ספעציעלע סיסטעם, וואו מען האט זיך
פארהערט עטליכע בלעטער שקלא וטריא אויפאמאל.
דאס האט געגעבן א כסדר'דיגע טרייבקראפט און
אריינגעברענגט אן אויסטערלישע פלייס אין די בחורים,
זיך צוצופלייסן און קובץ זיין על יד ירבה.

ווי די מגידי שיעור געבן איבער, איז עס געווען א
מחזה הוד צו זען ווי אין די זומער חדשים - וואס אין

הדרן עלך מסכת פסחים:

אשרי עין ראתה! ווי קען מען נעמען די טינט צו
באשרייבן די זעלטענע התרגשות'דיגע מאמענטן
פארלאפענעם דאנערשטאג נצו"י, ווען קרוב צו 100
בחורים, חתני תורה, האבן מסיים געווען גאנץ מסכת
פסחים!

די געהויבענע ריקודין און שעות של שמחה האבן
רעפלעקטירט די אויסטערלישקייט פון אזעלכע
מאמענטן, וואו די בחורים האבן זורע וקוצר געווען נאך
א יאר פון שווערע האראוואניע, און מיט גרויס יגיעה
זוכה געווען לברך על המוגמר און קונה זיין די גאנצע
מסכתא על בוריה.

דער זמן תשפ"ו איז פאריבער מיט גרויס הצלחה,
נאך א גאנץ יאר וואס תלמידי שיעור א' ב' וג' האבן
דורכגעאקערט די גאנצע מסכתא אין די ראמען פון שיעור
עיון ושיעור פשוט. זיי האבן זיך געקלאמערט בהוויות

א הערליכע דרשה האט מען זוכה געווען צו הערן פונעם
נועם בחסד עליון, הרה"ג דער מנהל שליט"א, וועלכע האט
במתק לשון ארויסגעברענגט רגשי לבבו פון די הצלחה פון
דעם גאנצן זמן.

משא המעמד ודברות קודש מכ"ק מרן רבינו שליט"א:

"מלך ביופיו תחזינה עיניך" - מיט גרויס געהויבנקייט
האבן די בחורים אויפגענומען כ"ק מרן רבינו שליט"א,
וואס איז געקומען באשיינען בראש המסובין בראש
השמחה של מצוה.

דער הויכפונקט פון דעם מעמד איז געווען די דברות
קודש וחיזוק ועידוד פאר די געטרייע בחורי חמד. צום
ערשט האט דער רבי ארויסגעברענגט רגשי קדשו און
די אויסטערלישע נחת רוח צו זען ווי "דברים עושים
פירות" און "יגעת ומצאת תאמין". נאכן אזוי שווער
הארעווען דורכאויס דעם גאנצן זמן און שטיין דא ביים
ענדע קוקנדיג אויף צוריק, שרייט זיך ארויס די "אשרינו
מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו". דערביי האט דער
רבי געגעבן הדרכה פאר די ימי בין הזמנים, מען זאל
זען אויסצונצן די צייט, און אויך מחזק געווען זיך
אנצושליסן אין די ישיבת בין הזמנים.

אין א באזונדערע מאמענט האט רבינו שליט"א
פארטיילט כתבי הצטיינות און הערליכע מתנות פאר די
מסיימים, איש איש כמתנת ידו.

עליונים ששו ותחתונים עלזו: די געהויבענע ריקודין של שמחה

עס איז באמת אוממעגליך צו שילדערן די פלאמעדיגע
שמחה של מצוה און די געהויבענע טענץ וואס האט
געהערשט אין זאל, ווען די תלמידי הישיבה האבן זיך
ארויסגעלאזט אין פייערליכע ריקודים פאר לענגערע
שעות. זיי האבן אויסגעדרוקט זייערע געהויבענע געפילן
אויף "ששמת חלקי מיושבי בית המדרש", כאיש אחד
בלב אחד, וואס דאס האט דעמאנסטרירט די שמחת
התורה פון אלע משתתפים וואס האבן זיך מיטגעפרייט
און אנגעהאלטן די ריקודין פאר א לאנגע צייט.

כד יתבין ישראל ועסקין בשמחת התורה קודשה
ברוך הוא ואמר לפלמליא דיליה חזו בני חביבי דעסקין
בחדותא דילי!!!

געווענליכע ישיבות איז עס עטוואס שוואכער - האט
זיך דא געשפירט א ריתחא דאורייתא, און א קול תורה
האט אפגעהילכט אפילו במשך די בין הסדרים צייטן.
דאס בית מדרש האט געוויירבלט מיט חברותות וואס
האבן אויסגענוצט יעדע איבעריגע מינוט נאכאנאנד
חוזר צו זיין די גמרא עס זאל זיין "כמונח בקופסא", זיך
גרייטנדיג אויף די גרויסע בחינה בכתב פון איבער צוויי
הונדערט שאלות.

יום ד' נצו"י: הבחינה הגדולה

הדרא דלא אפשר למפרט בשפוטא. די אויגן פון די
געטרייע רמ"י הישיבה זענען עלעקטריזירט געווארן
שטייענדיג ביי דעם געהויבענעם מאמענט, ווען איבער
זיבעציג בחורים האבן גענומען די בחינה הגדולה אויף
די גאנצע מסכתא, וואס האט באשטאנען פון איבער
צוויי הונדערט שאלות בכתב און געדויערט איבער צוויי
שעה.

די "ראו פירות שגידלתי" און "יגיע כפיך כי תאכל"
נאך שווערע האראוואניע טעג און וואכן, צו זען די פירות
וואס מאכן א שטארקן רושם - "הזורעים בדמעה ברינה
יקצורו" - איז א מחזה וואס וועט בלייבן איינגעקריצט
פאר לאנגע יארן.

יום ה' נצו"י: בחינה דורך כ"ק מרן רבינו שליט"א

דאנערשטאג האבן די חשוב'ע לומדים ומסיימים זוכה
געווען זיך צו פארהערן אל מול פני הקודש פון כ"ק מרן
עט"ר שליט"א.

דער רבי האט פארהערט יעדן בחור עקסטער, פון וואס
דער רבי איז מוראדיג נתפעל געווארן פון די זעלטענע
בקיות און חריפות וואס די בחורים האבן ארויסגעוויזן
במשך דעם פארהער. און ארויסגעוויזן גרויס קורת רוח.

"עבידנא יומא טבא לרבנן" - שפעטער נאכמיטאג איז
פארגעקומען א רייכע סעודה לכבודה של תורה ברוב פאר
והדר, מיט הערליך צוגעגרייטע טישן ווי עס פאסט פאר
אזא מעמד.

במשך דעם מעמד האט מען זוכה געווען צו הערן גאר
רייכע דרשות; ספעציעל איז געווען די הערליכע רייד פון
אחד מתלמידי הישיבה, הבה"ח אשר ענזיל בן ר' ישעי' סג"ל
קרויס נ"ו, וואס האט ארויסגעברענגט די רגשי הכרת הטוב
פון די תלמידי שיעור ג' וואס שטייען דא זיך צו געזעגענען
נאך א דריי-יעריגער פעריאד, פאר די איבערגעגעבענע צוות
ורמ"י הישיבה.

מהנעשה והנשמע
בביתו נאווה קודש
של כ"ק מרן רבינו
עט"ר שליט"א

בצל הקודש

זמנא האדינא א' - א' סליחות

אינדערפרי איז דער רבי אריינגעקומען צו סליחות בשעה 5:00 און פארגעזאגט מיט גרויס התעוררות. דערנאך האט דער רבי געדאווענט שחרית, צום עמוד איז צוגעגאנגען מוה"ר מרדכי ווידער הי"ו גבאי ביהמ"ד הגדול. דער רבי האט געבלאזן שופר נאכן דאווענען.

דערנאך האט דער רבי אויפגענומען קבלת קהל לברך ולהתברך די אורחים החשובים.

נאך קבלת קהל איז דער רבי ארויס צום ציון הק' לאמירת כל ספר תהלים.

שפעטער האט זיך דער רבי משתתף געווען ביי די לוי פון הרה"ח ר' אליעזר אשר אנשיל עהרענפעלד ז"ל.

דערנאך האט זיך דער רבי משתתף געווען ביי די הקמת מציבה פון אשת הרה"ח ר' אהרן מזרחי הי"ו.

נאכמיטאג האט דער רבי אויפגענומען קבלת קהל מיוחד פאר תושבי קריתינו הק' לברך ולהתברך לקראת די ימי הרחמים והרצון, פון 5:00 נאכמיטאג ביז 9:30 ביינאכט.

זמנא פרי האדינא א'

נאכמיטאג האט דער רבי אויפגענומען קבלת קהל מיוחד פאר תושבי קריתינו הק' לברך ולהתברך לקראת די ימי הרחמים והרצון, פון 4:00 נאכמיטאג ביז 10:00 ביינאכט.

שפעטער האט דער רבי מנחם אבל געווען ביי משפחת עהרענפעלד, און דערנאך ביי די נשים, וואו דער רבי האט געטרייט און מחזק געווען און אנגעוואונטשן ברכות קדשו.

עשייה האדינא א' - עת ראש השנה

גאר דערהויבן איז פאריבער דעם ונתנה תוקף קדושת היום, דעם יו"ט ראש השנה בצל הקודש, ווען הונדערטער אידן האבן זוכה געווען מיטצולעבן די הייליגע טאג, וואס כל באי עולם יעברון כבי מרון, בצל הקודש פון רבינו שליט"א, וואו עס האבן זיך אנגעזעהן די געסט פון איבעראל וועלכע זענען געקומען מיטהאלטן דעם יום טוב בצילא דמהימנותא קדישא.

בשעה 4:30 פארטאגס איז דער רבי אריינגעקומען צו סליחות בהיכל ביהמ"ד הגדול, געצינדן ליכט און פארגעזאגט ביים עמוד מיט גרויס התעוררות.

במשך די סליחות זענען מכובד געווארן מיט פתיחת הארון כ"ק

אדמו"ר מספינקא שליט"א און הגאון הגדול הדומ"ץ שליט"א.

דערנאך האט דער רבי געדאווענט שחרית, צום עמוד איז צוגעגאנגען מוה"ר מרדכי ווידער הי"ו. נאכן דאווענען האט דער רבי געמאכט התרת נדרים מיט א מנין זקני ונכדי העדה.

דערנאך האט דער רבי אויפגענומען קבלת קהל די אורחים החשובים לברך ולהתברך בחדר הפרטי בבנין הישיבה.

ליל א' דראש השנה

ראש השנה ביינאכט א דריי פערטל שעה נאכן זמן איז דער רבי אריינגעקומען אין ביהמ"ד הגדול. כ"ק אדמו"ר מספינקא שליט"א איז צו געגאנגען צו תפילת מנחה, און דערנאך האט מען געזאגט אחות קטנה, און דער רבי איז צוגעגאנגען צו קבלת שבת און מעריב, און פארגעזאגט לדוד מזמור מיט גרויס התעוררות. פתיחה ביי לדוד מזמור איז מכובד געווארן הרבני הנגיד ר' יוסף פנחס סטרולאוויטש הי"ו פון קרית יואל.

נאך מעריב איז דער עולם אריבער לברך ולהתברך "ברכת לשנה טובה" פאר א לענגערע צייט.

דערנאך איז דער רבי אריינגעקומען צום עריכת שלחן הטהור בהיכל הטישן בביתו נאווה קודש, וואו ס'געווען צוגעגרייט א רחבות'דיגע סעודה פאר אלע אורחים החשובים, און מען האט געזינגן די זמירות שבת שחל ביו"ט, מיט הגבהת הכוס צו קידוש איז מכובד געווארן הרה"ח ר' מנחם מענדל יאראסלאוויטש הי"ו פון לעיקוואד.

במשכן טיש האט מען געזינגן די זמירות שבת, און דער רבי האט פארגעלערנט משניות מס' ר"ה די ערשטע פרק כנהוג, געגעסן די סימנים, געוואונטשן לחיים, געטיילט שיריים פון אלע מאכלים, און ספעציעל פון די סימנים, עפל מיט האניג, ראש כבש, זיסע מייערן מיט די קרויט.

ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הרבני הנגיד ר' יוסף פנחס סטרולאוויטש הי"ו פון קרית יואל מראשי הנהלת ישיבותינו הקדושות בניו יארק, שיר המעלות הב' ישעי' אשר זעליג מיללער נ"ו.

יום א' דראש השנה

ראש השנה אינדערפרי איז דער רבי אריינגעקומען צו תפילת שחרית בשעה 8:00, מעוטף מיט די ווייסע סטראקעס בעקיטשע, דער רבי האט געזאגט אגרת הרמב"ן, פתח אליהו און תפלה קודם התפלה.

כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א האט פארגעזינגען אדון עולם און געזאגט ברכות פארן עמוד און צוגעגאנגען צו פסוקי דזמרה, צו שחרית איז צוגעגאנגען הרה"ג ר' נחמי צבי חיים סג"ל קרויס שליט"א.

במשכן דאווענען איז ווי יאר יערליך געזינגען געווארן די פיוט אתה הוא אלקינו בשמים ובארץ דורך די קינדער קאפעליע, אויף א נייע ניגון וואס איז נתחבר געווארן דורך מוה"ר איתמר ארגעל הי"ו, ראש מקהלת המנגנים דחצרות קדשינו.

ביידע טעג יו"ט האט זיך פארקויפט די עליות פאר הויכע פרייזן, און די עולם האט זיך אנגערופן ווארעם מיט שיינע סכומים, ביים שניידן נאכן עולה זיין.

די צווייטע ספר תורה האט געטראגן צום באלעמער הרה"צ רבי יואל יחיאל גרינוואלד שליט"א חדב"ן. די עליות האבן עולה געווען: כהן כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א, לוי הרה"ג ר' נחמי צבי חיים סג"ל קרויס שליט"א, שלישי הרבני הנגיד ר' יוסף פנחס סטרולאוויטש הי"ו פון קרית יואל, רביעי הרה"ח ר' יצחק יואל לייבוש מערמלעשטיין שליט"א, חמישי הרבני הנגיד ר' שאול שמואל סטרולאוויטש הי"ו פון וומסב"ג, ששי הרה"ג ר' אברהם שלמה פאפלאנאש שליט"א, שביעי הרבני הנגיד ר' יחזקאל סטרולאוויטש הי"ו פון וומסב"ג, אחרון הרה"ח ר' פנחס ברוך האלפערין שליט"א שו"ב, דער רבי האט עולה געווען מפטיה.

הגבה אויפן ערשטן ספר תורה מו"ה חיים שיינער הי"ו פון טאראנטא, גלילה הגה"צ רבי יואל יחיאל קאהן שליט"א חדב"ן. דער רבי האט עולה געווען מפטיה, הגבה אויפן צווייטן ספר מו"ה מרדכי ארגעל הי"ו, גלילה מוה"ר שאול יחזקאל האלפערין הי"ו.

נאכן ליינען איז געווען א קורצע הפסקה, דערנאך איז דער רבי אריינגעקומען מעוטף מיטן בעקיטשע פון דער הייליגער אוהב ישראל מאפאטא זיעוועכ"י, און מיטן קאפל און גארטל פון מרן רבינו הקדוש זיעוועכ"י, און צוגעגאנגען צו תפילת מוסף מיט גרויס התעוררות.

במשכן דאווענען זענען מכובד געווארן אנשים מכובדים דקהליתנו הק' מיט פתיחת הארון, צווישן אנדערע: הרה"ח ר' פנחס ברוך האלפערין הי"ו, הרה"ח ר' פנחס ארי גרינוואלד הי"ו, הרה"ח ר' אלי שפיטצער הי"ו, הרה"ח ר' יעקב שמואל סג"ל קרויס הי"ו, הרה"ג ר' אברהם שלמה פאפלאנאש שליט"א, הרה"ח ר' יעקב כהן קרויס הי"ו, פתיחה צו אנשים זמירות מוה"ר אברהם חיים גראד הי"ו פון לאנדאן.

נאכן דאווענען איז דער רבי אריינגעקומען צום טיש בהיכל הטישן בביתו נאווה קודש, אינאיינעם מיט די אורחים החשובים. הגבהת הכוס צו קידוש מוה"ר יואל בר"ש גוטמאן הי"ו מנהל חברת תהלים פון קרית יואל. ביים טיש האט הרה"צ רבי אברהם יואל סג"ל שליט"א פארגעלערנט די צווייטע פרק משניות.

ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הרה"ח ר' שאול שמואל סטרולאוויטש הי"ו פון וומסב"ג, שיר המעלות הב' אשר זעליג בר"ך נפתלי צבי ברוך לאנדאוי ני"ו פון וומסב"ג.

מען האט צוטיילט די סעודה און געדאווענט מנחה, צום עמוד איז צוגעגאנגען הגה"צ רבי מרדכי אברהם גינזבערג שליט"א חדב"ן.

די עליות האבן עולה געווען כהן הרה"ח ר' יצחק מאיר שווארץ הי"ו פון וומסב"ג, לוי מוה"ר יואל סג"ל שווארץ הי"ו פון וומסב"ג, שלישי מוה"ר אברהם חיים גראד הי"ו פון לאנדאן, הגבה הרה"צ רבי אברהם יואל סג"ל שליט"א, גלילה הרה"ח ר' מרדכי מאיר לאנדאוי הי"ו פון וומסב"ג.

דערנאך האט מען זיך געוואשן צו סעודה שלישית בהיכל הטישן. מיט קידוש האט דער רבי מכבד געווען הרה"ג ר' שמעון עוזר וואגשאהל שליט"א פון מאנסי נכד רביה"ק זי"ע.

מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: הרה"ח ר' אברהם מרדכי יואל פלעבערבוים הי"ו פון מאנסי, הרה"ח ר' יצחק שמעון אסטרייכער הי"ו פון קרית יואל, מוה"ר שלום עקשטיין הי"ו פון וומסב"ג, הרה"ח ר' ישעי' מתת'י קאהן הי"ו פון מאנסי.

ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הרה"ח ר' יחזקאל שרגא סטרולאוויטש הי"ו פון וומסב"ג, שיר המעלות הב' לוי יצחק בר"ך יואל סג"ל שווארץ ני"ו פון וומסב"ג.

נאכן טיש איז דער רבי צוריק אין ביהמ"ד הגדול לאמירת ספר תהלים ביז מעריב.

ליל ב' דראש השנה

דער רבי איז צוגעגאנגען צו תפילת מעריב. פתיחה ביי לדוד מזמור איז מכובד געווארן הרבני הנגיד ר' שאול שמואל סטרולאוויטש הי"ו פון וומסב"ג. דערנאך איז דער רבי ארויף אויפן ארון הקודש און געוואונטשן א גוט יו"ט פארן גאנצן ציבור.

נאכן דאווענען איז דער רבי אריינגעקומען צום טיש בהיכל הטישן בביתו נאווה קודש, אינאיינעם מיט די אורחים החשובים. הגבהות הכוס צו קידוש הרבני הנגיד ר' ישראל אלי ברוך ענגל הי"ו פון מאנסי. נאך קידוש האט דער רבי געמאכט א ברכה אויף די שהחינו פירות, און געטיילט שיריים פון אלע מאכלים.

ביים טיש האט הרה"צ רבי יצחק אייזיק אלכסנדר ליפא סג"ל שליט"א פארגעלערנט די דריטע פרק משניות. און דער רבי האט פארטיילט שיריים פון אלע מאכלים.

ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הרה"ח ר' אהרן הערש קליין הי"ו פון וומסב"ג. שיר המעלות הב' טובי בר"ך ישראל זאב סג"ל שווארץ ני"ו פון וומסב"ג.

יום ב' דראש השנה

די צווייטע טאג יו"ט אינדערפרי איז די רבי אריינגעקומען אין ביהמ"ד הגדול בשעה 8:00, און געזאגט די תפילות און אדון עולם און ברכות פארן עמוד. צו פסוקי דזמרה איז צוגעגאנגען כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א, שחרית האט געדאווענט הרה"ג ר' חיים ברוך יואל לייפער שליט"א.

די צווייטע ספר תורה האט געטראגן צום באלעמער הרה"צ רבי משה סג"ל שליט"א. די עליות האבן עולה געווען: כהן הרה"ח ר' אברהם אבא וויינבערגער הי"ו, לוי רבינו שליט"א, שלישי הרה"ח ר' טובי מאיר ניימאן הי"ו, רביעי הרה"ג ר' יששכר דוב מאירוביץ שליט"א, חמישי הרב אברהם לייב ראזענבוים שליט"א מנהל חברת תהלים, הגבה אויפן ערשטן ספר תורה מוה"ר ישראל ברנצ"ח סג"ל קרויס הי"ו פון קרית יואל, חבר הנהלת האיחוד, גלילה העסקן הדגול מו"ה שלום בלום הי"ו. מפטיה האט עולה

